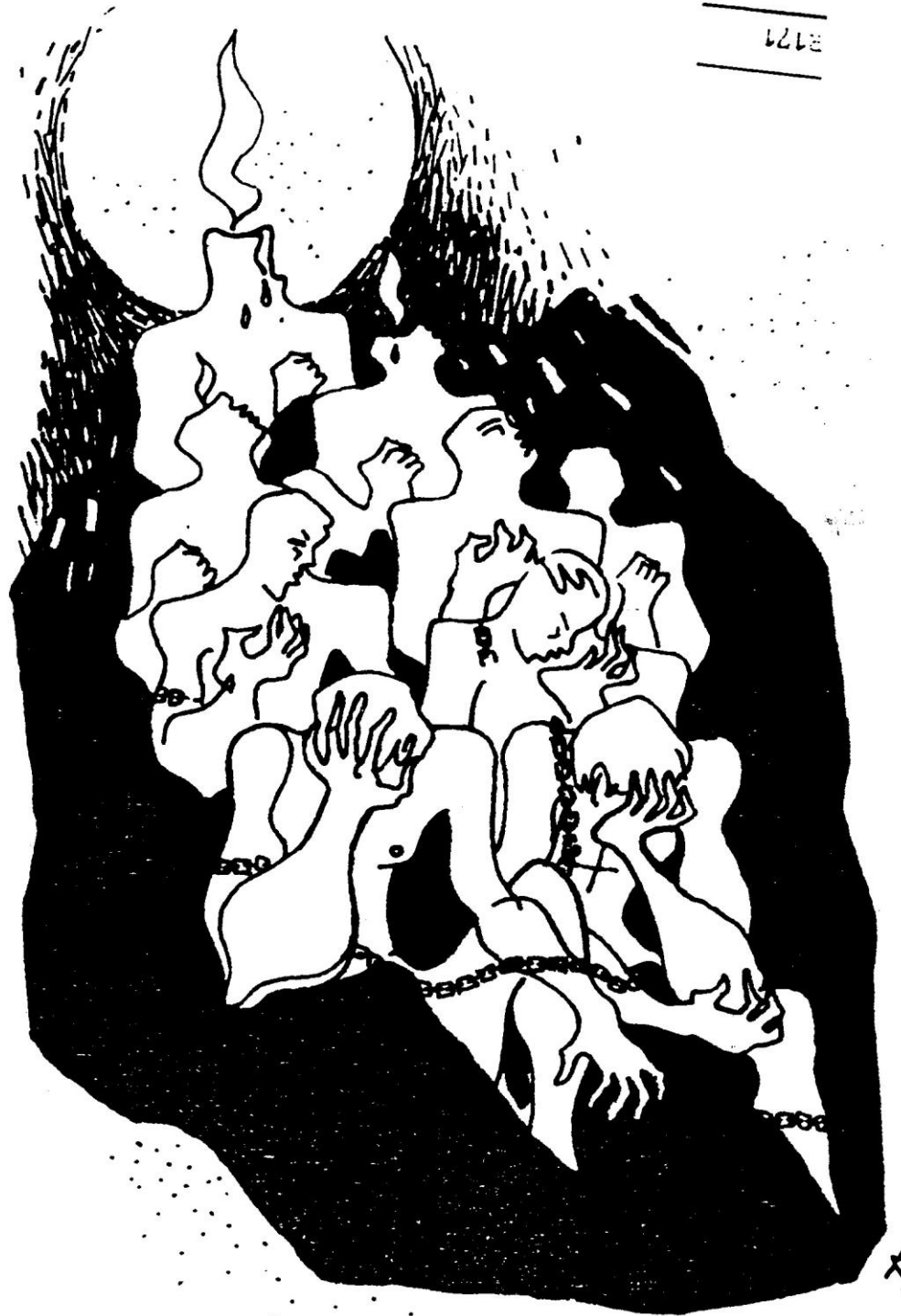

കേരളത്തിലെ
കുടുംബശ്രീ
കേന്ദ്രങ്ങളുടെ
കാലതൂണിനെ
കൈമാറ്റം

മോശം

പദ്മിനി
കൃഷ്ണൻ
(1992)

R172

இது எம்மண்ணின் எல்லை.
இனி உங்கள் பாதம் படுவது,
தமிழ்மூத்தின் புனித மண்ணில்.
இது புலிகளின் பூமி.
நாங்கள் முத்தமிடும் தாயகம்.
கால்களைக் கழுவியபின்னர் மீதியுங்கள்
எதிரிகள் எவராக இருந்தாலும்
எச்சரிக்கின்றோம்.
உங்களுக்கான புகைகுழிகள்
இங்கே வெட்டப்பட்டுள்ளன.
நண்பர்களை வரவேற்கின்றோம்.
எதிரிகளை வெறுக்கின்றோம்.

இந்த ஆண்டும் முத்தமிழ் விழாளைச் சிறப்பாக நடத்த ஏற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன.

ஒரு இன மக்களை ஒன்று சேர்க்கும் பணமாக மொழியும், பண்பாடும் இருக்கின்றன.

மொழியும், பண்பாடும் தேசிய உணர்வை வளர்ப்பதிலும், தேசிய ஒற்றுமையைப் பேணுவதிலும் பெரிய பங்கை வகிக்கின்றன.

இவற்றின் எழுச்சிக்கும் வளர்ச்சிக்கும் ஏற்படுத்தப்படும் விழாவுகளைத் தேசத்தின் போராட்டத்திற்கு

உந்து சக்தியாக அமையும். மக்களைத் தேசத்தின் சின்னரால் அணிதிரளச் செய்யும்.

எம்.நாடு. எம்.மொழி. எம்.பண்பாடு ஆகியவற்றின் சிறப்பை அறிவதன் மூலம் எம்மில் காலம் காலமாகப் படிநிறுக்கும் அறியாமை இதுள் நீங்குகின்றது.

புதிய விழிப்புணர்வு தோன்றுகின்றது.

தமிழ் மக்களின் நீண்ட தெரிந்த வரலாற்றில் அவர்கள் சிறப்பாக நிறைவு கூரத்தக்க காலங்களில் சங்ககாலம், சோழர்காலம் தமிழ்மீழ விடுதலைப் புலிகள் காலம் மூன்றாம் முக்கிய காலங்களாகக் கணிக்கப்படும்.

சங்ககாலமும், சோழர் காலமும் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியை, பண்பாட்டின் வளர்ச்சியை, பேரியவின் வளர்ச்சியை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

மிகப் பெரிய அளவில் அறிவியலில் வளர்ச்சி இன்றி இவை நடந்திருக்க முடியாது.

அன்றைய அறிவியலோடு சம்பந்தப்பட்ட நூல்கள் எமக்குக் கிடைக்கவில்லை, என்பதே சரியான முடிவாகும்.

சங்கத்தமிழர்கள் காலத்திலும், சோழர்

கம்போடியா வரை சென்று

வெற்றிக்கொடி நாட்டிய காலத்திலும் அவர்களிடம் நாடு இருந்தது. அரசு இருந்தது.

இனி எங்கள் காலம் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்

காலத்தைப் பாசப்போம்.

எம்மிடம் எம் நாட்டின் ஆட்சி இப்போது இல்லை.

சோழப் பேரரசைப் போல் பன்மடக்கு பெரிய அரசான

பாரததின் வணக்கத்துடன் எம்மிடம் தோற்றுப்போனது.

எனது மொழி, பண்பாடு, அறிவியல், பேரியவின்

வளர்ச்சிக்கான அடித்தளங்கள் இடப்படுகின்றன.

வெளிச்சம்

பங்குளி - சித்திரை 1992

இலம் 4

தமிழர்கள் என்பதில் நாம் பெருமை கொள்கிறோம்.
உலகமும் எமக்கு பரியாதை தருகின்றது.

எமது வளர்ச்சிக்கான அடித்தளங்களைப் பலப்படுத்தி வளர்க்கும்
விழா தான் முத்தமிழ் விழா.

முத்தமிழ் விழா எங்கள் பெருமைகளை
தொன்மையை, பண்பாட்டை சிறப்பாக நினைவு கூரும் விழாவாகும்.

இன்றைய எம் மேன்மையை, வளர்ச்சியை இன்னும் உணராதவர்களுக்கு
உணர்வைக்கும் விழாவாகும்.

எவ்வளவோ அழிவுகள், அடக்குமுறைக்குள்ளும்
இங்கு வாழும் இலட்சக்கணக்கான தமிழ் மக்கள் நம்நாட்டின்
விடுதலைக்காக ஒன்று சேர்ந்து நிற்பதைக்
காட்டும் விழாவாகும்.

தேசிய உணர்வை வளர்த்தெடுக்கும் விழாவாகும்.

தமிழ் நாட்டிலோ அவ்வது வேறு எங்கோ
தமிழும், தமிழர்களும் எழுச்சி பெற
வேண்டுமானால் தமிழீழம் தான்
அவர்களுக்கு வழிகாட்ட வேண்டும்.

எப்படி யூசர்கள் இசுரேலை தம் புனிதநாடாக எண்ணுகிறார்களோ
அதே போல்தான் தமிழீழம் உலகத்தமிழர்களின்
புனித நாடாகும்.

கிபூறா மொழி சிறப்பொழிந்ததும், யூசர்கள் நாடுகளாக
அலைந்ததும், அழிந்ததும் நாமறிந்த வரலாறு.

இன்று கிபூறா சிறப்புற்று விளங்குகிறது. பூதஇனம்
சிறப்போடு இசுரேலில் ஆட்சி செல்கின்றது.

2000 ஆண்டுகள் அவர்கள் போராடினார்கள் வெற்றி பெற்றார்கள்.

எம்மொழியும், பண்பாடும் மேலும் சிறப்புவும்,
தமிழீழம் எழுச்சி பெறவும்,
உலகத் தமிழ் மக்கள் ஒரு தேசிய உணர்வுடன் ஒன்றுபட்டு
நிற்கவும், எம் போராட்டத்திற்கு உந்து சக்தியாக
அமையவும், முத்தமிழ் விழா நிகழ்ச்சிகள்
சிறப்பாக அமையும் என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகம் இல்லை.

கடந்த ஆண்டிலும் பார்க்கச் சிறப்பாக

இவ்வாண்டு முத்தமிழ் விழா நடைபெற

எவ்வோரும் ஒன்றுபட்டு உழைப்போம்.

இந்த இதழில்.....

சிறுகதை

இலட்சியங்கள் வாழ்கின்றன	— ரமணன்	09
வீரவன்னிச்சி	— எஸ். நவநீதன்	22
தேடல்	— மைக்கல்	45

கவிதை

ஆறுகவிதைகள்	— ஆன்றண்சிங்ஹ	13
விழுதுவிடுபவரை	— கல்வயல் வே. குமாரசாமி	30
தாய் நிலம்	— கருணாகரன்	42
காவலன்	— சகுந்தலா அருணகிரிநாதன்	55

கட்டுரை

பண்டைத் தமிழரின் வீரவாழ்க்கை	— பெருங்கடுங்கோ	05
இது இன்னொருபக்கம்	— மாலன்	19
ஒவியம் என்றால் என்ன?	— கொ. ரொ.	
	கொன்ஸ்டன்சைன்	33
கால்மும் கோலமும் பற்றி	— சதா	39
தொடர்பியலும் ஒலி ஒளிப்பதிவு	— சபா ஜெயராசா	53
நயரையும்		
தென் தமிழ்மத்தில் பரவுகின்றன—		57

நேர்முகம்

தேடல் இருப்பதால் எழுதுகின்றேன் — ராஜம் கிருஷ்ணன் 26

●● ●● ●● ●●

வெளிச்சம்	இதழ் அமைப்பு:-	உருவாக்கம்:-
கலை, இலக்கிய சமூக இதழ்	கிணுவையூர்	“ஆசிரியர் குழு”
	சிதம்பர திருச்செந்திநாதன்	
வெளியீடு:-	ஒவியம்:-	அக்க:-
விடுதலைப் புலிகள்	“தயா”	ம. மரியதாஸ்
கலை பண்பாட்டுக் கழகம்		

போர் எவ்வளவு பூரிக்கும் தோள் வலியை,
போர்க்களத்தில் எதிர்மையக் காயியதில் மகிழ்ச்சி
எதிரியை எதிர்த்து வீரச்சாவை அடைவதில் பெருவிருப்பு.
தம் மண்ணுக்காக தம்மையே ஈகம் செய்யும் மனப்பாங்கு

பண்டைத் தமிழரின்
வீரவாழ்க்கை

— பெருங்கோ —

விவரல்கள் - காட்டுவாசிகள் - பண்டைத் தலைநகரம் என்ற பல்வேறு பட்ட நிலைகளின் வளர்ச்சிப்போக்கில் காலத்திற்குக் காலம் போர்கள் வேறுபட்ட வடிவங்களில் இடம்பெற்றே வந்துள்ளன. மக்களின் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக் கேற்பப் போர்க்கருவிகளும், - போர் முறைகளும் போரின் குறிக்கோள்களும் மாற்றம் பெற்றே வரலாயின.

மக்களாட்சி பெரிதும் இடம்பெறுகின்ற இக்காலகட்டத்திலே போர்க்கருவி உற்பத்தியும் போர்க்கும் வேண்டப்படாதனவாக இருந்த போதிலும், இவ்விரு செயல்களும் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றன. பண்டைய அரசியல் அமைப்பு முறையில் போர்கள் தவிர்க்க முடியாதன வாகவும், களிப்புத்தரும் மறச் செயல்களாகவும் அமையலாயின. அக்காலநிலையில், அரச ஆணைக்குட்பட்டனவாகவும் மக்கள் நிலையாக வாழ்வதற்கு இன்றியமையாத ஒரு நாடமுறையாகவும் போர்கள் காணப்பட்டன.

போரினால் பெற்ற சாதனைகளை ஒரு நாட்டின் அரசியல் பலத்தையும் பண்பாட்டு வளர்ச்சியையும் உணர்ந்து கொள்வதற்குரிய அளவுகோல்களாக அமைந்து விடுகின்றன. இன்றைய காலகட்டத்தில் உலகில் எந்த நாடு பெருமளவு அணுக்குண்டு களையும் போர் விமானங்களையும் கொண்டுள்ளதோ அந்நாடு உலக அரசியல் அரங்கில் முதன்மையான இடத்தைப் பெறுகின்றமையக் காண்கின்றோம். போர் அனைவராலும் வெறுக்கப்பட்ட போதிலும் உலகில் எந்த அரசும் இராணுவ அமைப்பின்றித் தம் அரசியலை, நடத்தியதே இல்லை. அன்றியும் அனைத்து நாடுகளினது தேசிய தின விழாக்களிலே முதன்மை நிகழ்ச்சியாக அவ்வந்த நாட்டுப் படைப்பலத்தைப் வெளிக்காட்டும் அணிவகுப்புகள் இடம் பெறுதல் கண்டுகொண்டே போர் என்பது மனித பண்பாட்டு வரலாற்றிலே இடம்பெற்று வந்த மிக இன்றியமையாத ஒரு நிகழ்ச்சி என்பது உறுதியாகின்றது.

பண்டைத் தமிழர் பண்பாட்டிலே இடம் பெற்ற போர் முறைகள், போர்முறைக் கோட்பாடுகள், போர்க் கருவிகள், காவல் அரண்கள், கோட்டைகள் முதலியன பற்றி ஆராயும்போது, அதனூடாக அக்கால மக்களின் பண்பாட்டுக் கோலங்களும் துலங்கவே செய்கின்றன.

சேரன் செங்குட்டுவன், கோழன் திருமாவளவன், இமயவரம்பன் தெருஞ்செழியன் என்னும் மூன்று மன்னர்களும் தமிழ் நாட்டினின்று வடக்கே இமயம்வரை படை எடுத்துச் சென்று, பகை மன்னரை வென்று வெற்றியோடு திரும்பிய செய்திகளைப் பதிற்றுப்பத்து, சிலப்பதிகாரம் என்பன கூறுகின்றன. இது போன்றே கடல்புறக் கோட்டிய செங்குட்டுவன் தன் கடற்படை மூலம் பகைவரது கடற்படைகளைத் தோல்வியுறச் செய்த வீரச் செய்திகளும் பதிற்றுப்பத்திற் காணப்படுகின்றன. இவ் வீரச் செய்திகளும் அக்கால மக்களின் படைவலிமையையும் பொருளாதார மேற்பாட்டையும் உணர்த்துகின்றன.

சங்ககாலத் தமிழ்மன்னர்கள் தம் நாட்டின் எல்லையும் பகைவர் எளிதில் நுகழ்ந் திடாவண்ணம் காவல் அரண்களை அமைத்திருந்தனர். அவை இயற்கை அரண்களாகவும், செயற்கை அரண்களாகவும் அமையலாயின. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் வடக்கே விந்தியமலை அரண்களும் ஏனைய மூன்று பகுதிகளும் கடல் அரண்களையும் கொண்டிருந்தமையால் வெளி நாட்டுப் படை எடுப்புக்களால் பெரிதும் பாதிப்படைய வில்லை.

முடியுடை மூவேந்தர் காலத்தில் சேர, சோழ பாண்டியரில் ஒருவர் தலைமை அரசனாக மேலாண்மை செலுத்த முற்பட்ட காலங்களில் இவர்களிடையே பெரும் போர்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இதனால் ஒவ்வொரு மன்னனும் தன்னாட்டெல்லைகளிலும், நாட்டினுள்ளும் காவல்

அரண்களைப் பலப்படுத்தி வைத்திருந்தனர் என்பதற்கு இவக்கியச் சான்றுகளுள் அரண்கள் தோறும் தற்காப்புப் படைகளும் (Defensive forces) பாசறைகளில் போர்க்களம் செல்லும் படையணிகளும் (Offensive forces) அவர்க்கிடம் இருந்தன

இப்படைகள் காவல்படை, குதிரைப்படை, யானைப்படை, தேர்ப்படை என நான்கு பிரிவினவாக அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

நாற்படையுடன் படை எடுத்து வரும் அரசனை மாற்றரசன் தானும் அவ்வாறே நாற்படைகளுடன் சென்று எதிர்த்துப் போரிட வேண்டிய நிலையைத் தொல்காப்பியம் புறத்திணையியல் விளக்குகிறது. காவல்படைப் பிரிவில் வேற்படை, விற்படை, வாட்படை என்ற மூன்று பிரிவுகள் இருந்தன. மற்றோர் புரிவோடும் இருந்தனர் என்பதை புறநானூறு 80ஆம் செய்யுள் சான்று படுத்துவன்றது.

போர்வீரர்கள் மழவர், மறவர், பொருளர், பெருஞ்செய்யூடவர், வில்லோர், எயினர், கணையார் என்னும் சிறப்புப் பெயர்களால் வழங்கப்படலாயினர்.

போர் எனில் பூரிக்கும் தோள்வலிமை கொண்டவர்களாகவும், போர்க்களத்தில் எதிரியைக் காண்பதில் மெழ்ச்சி கொண்டவர்களாகவும் சங்ககால மறவர்கள் காணப்பட்டனர். எதிரிக்குப் பயந்து ஒடுவதை விட்டு, எதிர்த்து நின்று போரிட்டு வீரச்சாலை அடைவதையே அவர்கள் பெரிதும் விரும்பினர் பகைமன்னனின் படைகளை அழித்து, வெற்றியுடன் திரும்புதலே தமது கடமை என்ற உணர்வுடன் அக்கால மறவர்கள் திகழ்ந்தனர், என்பதை,

“ஒன்றுவாள் அருஞ்சமம் முருக்கிக்
கன்று எறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக்
கடனே (புறம்-80)

என சாத்தந்தையார் பாடுகிறார்.

தம் மண்ணுக்காகத் தம்மையே ஈகம் செய்யும் மனப் பாங்கும். வீரஞ் செறிந்த மாணவனார்வும், அஞ்சா நெஞ்சமும் நாட்டின் புகழ்கருதித் தம் உயிரையே தற்கொடை புரியும் உறுதியும் கொண்டவர்களாக அக்காலத் தமிழ்மறவர் திகழ்ந்தார்கள் என்பதைப் புறநானூறு உறுதி செய்துமேலும் தம் நாட்டுக்குப் போரிடர் அல்லது பழி ஏற்படக் கூடிய செயல்களுக்கு உடந்தையாக இருப்பதால் பெரும்பேறு கிடைப்பினும், இழி செயல்களைக் கனவிலும் நினைத்துப் பார்க்காத செயல் மறவர்களாக சங்ககால வீரர்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். இதனை இளம் வழிதி என்ற புலவரின் பின்வரும் வரிகளில் புலப்படுத்துவார்.

‘துஞ்சலும் இலர்பிறர் அஞ்சுவது அஞ்சிப்

புகழ் எனின் உயிருங் கொடுக்குவர் பழிபெயரின்

உலகுடன் பெறினும் கொள்ளவர் (புறம்; 182 : 4-6)

பண்டைத் தமிழரின் படை அணிகளில் யானைப்படை சிறப்பு இயல்பு கொண்டதாகும். யானைப்படை அணியில் யானை எண்ணிக்கையைப் பெருக்கிக் கொள்வதில் அரசர்கள் அக்கறை கொண்டிருந்தனர். ‘பலயானை வேல் கெழுகுட்டுவன்’ என்ற சேரமன்னன் பெரும் யானைப்படை வைத்திருந்தான் எனப் பதிற்றுப்பத்து என்ற நூல் செப்புகிறது. இன்றைய நாடாண்டிப் போர்முறைகளில் கனரக வாகனங்களில் ஒன்றான ‘டாங்கிள்’ அரண்களை உடைத்து முன்னேறப் பயன்படுவது போன்று, பண்டைத் தமிழர் போர்முறையில், படை மன்னரின் மிக்க உறுதி வாய்ந்த

கோட்டைக் கதவுகளை உடைத்து கோட்பினாட் படைகள் புகுவதற்கு யானைப்படைகள் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டன. யானைக் கொம்புகளின் துளிகளில் இரும்பு வளையங்கள் பொருத்தப்பட்டன. அன்றியும் படைநாட்டு நீர்த்தேக்க அணைக்கட்டுக்களையும் யானைப் படை உடைத்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. யானைகள் தம் வாயில் பெருங்கற்களைக் கவ்விச் சென்று தொலைவில் நிற்கும் எதிரிகளின் படை யணி மீது துக்கையால் கற்களை எடுத்த வீசும் தாக்கும் போர் சூறை பற்றியும் சங்க இலக்கியங்களிற் பேசப்படுகின்றது (புறம் 30)

‘யானும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’ என்று கணியன் பூங்குன்றனார் என்றும் புலவர் சங்க காலத்தில் அமைதிக்குரல் எழுப்பிய போதிலும், சங்ககால மன்னரின் ஆட்சியியலில் போர் முரசும் ஒயலில்லை மக்களும் மன்னரும் போரை வெறுத்ததாகவும் பெரிதாகக் கூறப்படவில்லை. போரில் மறச் செயல் புரிந்தோரை மன்னரும் மக்களும் யோற்றினர். போர்முறைகள் நன்றாக மிடப்பட்டிருந்தன. வெட்சிப்போர், ஆம் பைப்போர், வாகைப்போர் எனப் போர் முறைகள் வகுக்கப்பட்டிருந்தன.

படை அமைப்பு, படைஎடுத்துச் செல்லும் முறைமை, போர் அறிவிப்பு, பாசறை அமைப்பு, போர், போர்க்கள உதவியாளர் வெற்றிக்களிப்பு முதலான விடயங்கள் திட்டமிட்டு வகுக்கப்பட்டிருந்தன. ஒவ்வொரு நாட்டிலும் தற்காப்புக் காவல் அரண்கள் கோட்டைகள், இயற்கை அரண்கள் என்பன பேணப்பட்டன; தாமே இயங்கும் படைக்கலப் பொறிகளும் காவல் அரண்களில் பொருத்தப் பட்டிருந்தன. இத்தகு போர்முறை அமைப்புகள் செம்மையடைவதற்குப் பல நூற்றாண்டுகள் எடுத்திருக்கலாம். இச்செய்திகள் தமிழர் பண்பாட்டின் லளர்ச்சிப் போக்கின் நுட்பங்களை எடுத்துக் காட்டுவ ஒரு பகுதியாகும்.

சகல விதமான பாடசாலை உபகரணங்கள்
இலங்கை, இந்திய இலக்கிய நூல்கள்

ஸ்ரீ கங்கா புத்தகசாலை

234, காங்கேசன்துறை நீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

அனைத்தையும் எங்களிடம் பெறலாம்.

அவளின் வாழ்க்கை...எனக் காக அவள பட்ட இன்னல் கள்..... மனம் வெந்து அழுதுது. என் நிலையை என்னுடனே இருந்து கவனித்த தூக்கா ஏதோ ஆறுதல் வார்த்தைகள் சொல்லுகின்றான். அவை ஒன்றும் என் மனதில் பதியவில்லை. என்மனதில் என் அம்மாவின் உருவம் தான் நிறைந்திருந்தது. என்னை? என்னை அறியாமலே என்னைதில் வழிந்தது.

"என்ன ஜெய்சி குழந்தைப்பிள்ளை மாநிரி..... அழாதையும் நீர் ஒரு திடங் கொண்ட விடுதலைப்புவி வீராங்கனை என்பதை மறந்துவிட்டீரா? எத்தனை சாவுகளை கண்ணிதிரே கண்ட நீர், இப்படி கலங்கக் கூடாது" என் தோழி தூக்காவின் குரல் எனக்கு இப்போது தெளிவாகக் கேட்கின்றது.

வாகனத்தில் எப்படி ஏறி அமர்த்தோம், பலமைல்களைக்கப்பால் உள்ள குழுமு முனைக் கிராமத்தை எப்படி அண்மித்தோம் என்பது எனக்கு தெரியவில்லை. அழகிய அந்தக் கிராமம் இராட்சதப் பிறவி களால் வானிலிருந்தே சிதைக்கப்பட்டிருந்தது. வீடு வாசல்கள் இடிந்தும் விழுந்தும், கால்நடைகள் இறந்தும் கிடந்தன. வாசலில் கட்டப்பட்டிருந்த வாழையும், தோரணங்களும் என் வீட்டில் நடந்த இழப்பு

நிகழ்வை வெளிப்படுத்தின. எமது வாகனமேபோய் நின்றதும் என் தோழிகளும் நானும் இறங்கி வளவினாள் சென்றோம். உறவினர்களில் சிலரும் மறறும் பலரும் எம்மை எட்டிப் பார்த்தனர். அவர்களின் முகங்கள் காய்ந்து வரண்டு சோகமாக காட்சியளித்தன என்னைக்கும்து கொண்ட உறவினர்கள் ஒப்பாரி வைத்து அழுதார்கள் பறைமேளம் குழங்கியடி இருந்தது. அம்மா - அழகான வெள்ளை ஆடையில் மாலுக்குள் இருந்த கட்டி வில் படுத்திருந்தான். அவளின் முகத்தில் நான் காலங்காலமாக பார்த்த ஏக்கம் விலகாமல் படிந்து போய் விந்தது.

சுற்றி வரப்பலுத்தத்தம் கடமைகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். அம்மாவின் முகத்தைப் பார்த்து அழுது தீர்த்த நான் நிமிர்த்தேன். என் முன்னே என் தாயின் தமையனார், என் மாமா சிதம்பரமுதலியார் விசம்பி அழுது கொண்டிருந்தார். மாமா...இப்படி..என்னால் நம்பமுடியவில்லை. என் மாமாவைப் பார்த்து,

"மாமா கொஞ்சநேரம் இப்படி வாங்கோ" என்றேன். என்னைப் பின் தொடர்ந்தவர்.

"என்னபிள்ளை என்ன சங்கதி" என்றார். சொல்ல வந்ததை சொல்லத் தெரி

யாமல் நான் மௌனமாக நின்றேன் - மாமாவே தொடர்ந்தார்.

"எங்கட குலம்பலரால் பாராட்டப் பெற்ற முதலியார் பரம்பரையில் வந்த வேளாளர் குலமெண்டு எல்லோருக்கும் தெரியும்" பிள்ளை. இந்த ஊரிலே ஒருவருக்கும் செய்யாத முன்றலிலே தூந்தச் சாவிட்டை நடத்திக் காட்டி நன்பார், என்று பெருமை பேசியபடி என்னைப் பார்த்தார். அவரின் அந்த வார்த்தைகளை என்னால் ஜீரணிக்க முடியவில்லை. எனக்கு வந்த கோபத்திற்கு என்ன செய்வதென்றே தெரியாமல் சிறிது நேரம் அமைதியானேன்.

"என்னபிள்ளை நேரம் போச்சுதெல்லே - இஞ்சும்பி அந்தோலியைப் பிடிச்ச பொம்பிளையளைக் கூட்டிக் கொண்டு போய் குளிப்பாட்டுற வேலையைக் கவனியுங்கோ" மாமா சுறுசுறுப்பாக நின்றார். ஒரு சுறுட்டை எடுத்து பற்றவைத்தபடி என்னைப் பார்த்து

"பிள்ளை உப்படி பேசாமல் இருந்தால் நான் என்னசெய்கிறது" என்றார் புகையைவிட்டபடி. வறுமையில் வாடியபோது எம்மை வந்து எட்டிப் பார்க்காத இந்த மாமா இப்ப எனது அம்மாவின் சாலில் தமது புகழை நிலைநாட்ட துடிக்க

கிறார். என்னுள் ஒரு யேதனைச் சிரிப்பை உதிர்த்த நான்" மாமா இந்த சமுதாயத்தில் சாதி ஒழிப்பை மேற்கொண்டு அடிமைத் தொழில்களை எல்லாம் அடியோடு ஒழிக்க வேண்டும் என்கிற கொள்கையை நாங்கள் மக்களின் முன் வைத்துள்ளோம். சனமும் இப்ப இதுகளை கைவிட்டு வருகின்றார்கள். இப்படி ஒரு நல்ல காலம் மலர்ந்து வருகக்க அது என்ற அம்மாவின் சாவால் அடியோடு மாறக்கூடாது.

என்றெடுக்கத்து உணர்வுகளை கொட்டிவிட்டு மாமாவைப் பார்த்தீதன். முகத்தில் கோபம் பொங்கியபிள்ளை நான் ஆருககு இதுகள் எல்லாம் செய்தனான். உன்னை அம்மாவுக்கு என்ற தங்கச்சிக்கு. அதில உனக்கு விருப்பம் இல்லையென்றால் நான் இதில் திக்க விரும்பேன் என்றபடி துவாயை உதறி தொனில் போட்டுக் கொண்டார். போட்ட வெத்தி வையையும் காறாப்பிதுப்பி விட்டு, செக்கமி இனி ஒரு நிமிசம் கூட இருசநிக்கக் கூடாது என்று கர்ச்சித்தார். மாமாவின் குரல் கேட்டவுடன் மாமியும் பிள்ளைகளும் இன்னும் சிலரும் அவர் பின்னே சென்றார்கள். அவர்கள் ஏன் செல்லுகின்றார்கள் என்ற கேள்வியை அங்கே நின்றவர்கள் பார்வையால் கேட்டனர்.

"நாட்டில் சமுதாயமறு மலர்ச்சியை ஏற்படுத்துங்கள் சாதி அடிப்படை தொழில்களை கைவிட்டு சமதர்ம பாதைக்கு வாருகள். புதிய சமுதாயம் ஒன்றைப் படைக்க ஒன்று பாடுங்கள்" என்று குரல் கொடுக்கும் நாங்களே அதை செயல் படுத்தாமல் விடக் கூடாது. அப்படி விட்டோமானால் மக்களால் என்றோ ஒரு நாள் தூக்கி வீசப்படுவோம் என்ற எண்ணத்தின் பிரதி பலிப்பே இப்போ மாமா என்னையும் என் தாயையும் விட்டுப்போகின்றார் என்ற உண்மை எத்தனை பேருக்குப் புரியும். அங்கே நின்ற சிலருடன் என் அம்மாவுக்கு செய்ய வேண்டிய இறுதிக் கிரியைகளை செய்வதற்கு ஆயத்தமானேன்.

"கொள்ளி யார் வைக்கிறது" ஆரோ ஒருவர்கத்தினார். மாமாவும் போய்விட்டார் மாமா நின்றிருந்தால் - காலம் முழுவதும் அம்மாவை வேதனைப் படுத்திய மாமாவே அவளுக்கு தீயம் இட்டிருப்பார்.

"ஏன் நான் திக்கிறேன்" என்னையும் அநியாமல் எனது வார்த்தைகள் வெளியில் வந்தன. சுற்றி நின்றவர்கள் அதிசயமாகப்பார்த்தார்கள். அம்மாவின்

பிள்ளை நான் என்னவிட அம்மாவிற்கு தீயிட அங்கு வலருக்கும் தகுதி இல்லை. அம்மாவின் இறுதிப் பயணம் தொடர்ந்தது.

போராளிகளின் கடமை நாட்டைக் காப்பது மட்டுமல்ல - புதிய சமுதாயத்தைக் கட்டி எழுப்புவதும் அவர்களின் கடமையே, சம்பிரதாயங்களும் சில சமூக பழக்க வழக்கங்களும் என்மை அநியாயம் இருவீனும் தகவளி விடுகின்றன.

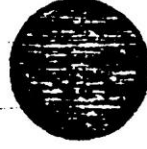
அம்மா சிதைவில் கிடந்தாள். இந்த உலகத்தில் எனக்கு கண்ணாக இருந்து ஏன் எல்லாமாகவே இருந்த அம்மா... தீயுடன்... நான் அழுதேன். என்னால் இயலாமட்டும் அழுதேன்.

தீ... அம்மாவின் சிதைவில்... என் கைகள் நடுங்கி உது. உள்ளம் வேதனையால் துடித்தது. ஆனாலும் என் உள்ளத்தில் புதிய உணர்வு ஒன்று ஆக்கிரமித்து நின்றது.

பெண் இனம் விழிப்புற காலம் காலமாக மனித இனம் கடைப்பிடித்து வந்த சம்பிரதாயம் என்னால் மாற்றப்பட்டது என்ற பெருமையில் என்னை நான் மறந்து நின்றேன்.

□□

நவீன
அழகிய
தங்க
ஆபரணங்களுக்கு

அருணா

ஆபரண மாளிகை

177, B, கஸ்தூரியார் வீதி
யாழ்ப்பாணம்

ஆன்றணசிங்ஹரின்
ஆறுகவிதைகள்.

**ஆன்
றணசிங்ஹரின்**

சங்கரம் 1944

1938 நவம்பர் 9 ஆறு

பல சர்வதேச கவிதைப் போட்டிகளில் பரிசுபெற்ற பெண்மணி ஆன்றணசிங்ஹரின் மனியில் பிறந்த யூதப் பெண்ணான இவர் இரண்டாம் உலகப் போர் மூலும் நிலையில் தமது 13 வயதில், ஹிட்லரின் இன ஒழிப்புப் பிலிருந்து தப்பி இங்கிலாந்துக்கு ஓடினார்.

டைய வீட்டை ஹிட்லரின் ரகசிய பொலிஸ் தாக்கியது. தமது எதிர்காலம் சோதனைமிக்கதாக வதை உணர்ந்த பெற்றோர், ஆணை வெளியே அனுப்ப முடிவு செய்தனர். தாயும் மாமும்மூத்த மீட்டுப் பிரியாவிடைபெற்றனர். தந்தை எல்லை வரை சென்றார். அது நிரந்தர பிரிவாயிற்று

ஹிட்லரின் வதை முகாம்களில் கொல்லப் பட்ட ஆறுமில்லியன் யூதர்களில் இவருடைய பெற்றோரும் அடங்குவர்.

பெற்றோர் 1941 இல் போலந்துள்ள லொட்ஸ் முகாமுக்கும், 1944 இல் ஒஷ்வித்ஸுக்கும் மாற்றப்பட்டனர். இருவரும் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டனர் என்ற விபரம் தெரியவில்லை. ஆனால் ஆறுடைய கற்பனையில் தன் தாயின் இறுதிப் பொழுது.....

தமக்கும் தம் இளத்துக்கும் நடந்த கொடுமைகளை 'சங்கரம்' என்ற தலைப்பில் கவிதைகளாகத்தரும் ஆன் எதையும் மறக்கத்தயாராய் இல்லை; மாறாக, 'நினைவே நமது கேடயம்' என்கிறார்.

என் அம்மாவுக்கு.....

ஒரு சிங்களப் பேராசிரியரை மணந்து, இலங்கையில் வாழும் ஆறுடைய கவிதைகளை, உணர்ச்சி படைத்த எவராலும், நெஞ்சு துடிக்காமல், கண்ணீர் சித்தாமல் படிப்பது அசாத்தியம்.

எந்தக்

இக்கவிதைகளைத் தமிழாக்கம் செய்து தருகிறார் கவிஞர் சோ. ப.

கண்காணாத் தூரத்தில்
உன்னைப் புதைத்தார்களோ!

**ஆறு
கவிதைகள்**

எந்த
சுள்ளென்ற வாடைக்காற்று
கோதுமை ஓட்டின் மீது-
உன் புதைகுழி மீதுள்ள
காய்ந்த
கோதுமை ஓட்டின் மீது-
வீசுகிறதோ
அறியேன், அம்மா!

சுயமாய்க் கவிந்த
வாணத்தின் கீழே
மார்கழி மாதத்துக் காலைப்பொழுதில்
பனியால் நனைந்து,
நடுங்கியபடி,
அம்மணமாய்,
அன்னாய்!
நீ நடந்த
அவ்விறுதிப் பொழுதில்,
என்னை நினைத்தாயோ!
அம்மா,
என்னை நினைத்தாயோ!

உ.
உன்னை
எனக்கு
நினைவீருக்கு தென்னுயிரே!
மெழுகுதிரிக்கு மேலே
மெலிந்த கைகளை விரித்தபடி,
கண்கள் ஒளிவீச,
என்னை ஆசீர்வதித்தாய் -
ஆண்டவர்க்கு யங்களங்கள்!

அங்கே தான், அம்மா
வேதனை - வெய்யிராரம்!
உன் மரணம்
தீயாகமாய் இல்லாது
வீழலாய் - வியர்த்தமாய்
எதன் முடிவாகவுழில்லாது,
எதன் தொடக்கமரகவுழில்லாது,
வீழலாய் - வியர்த்தமாய்

இரத்தக்கண்ணீர் வடிக்கின்றேன்
தாயே!

ஆம், உன்
இரத்தக் கண்ணீர் வடிக்கின்றேன்
அம்மா!

2 ஆன்றணசிங்ஹரின்
ஆறுகவிதைகள்.

ஒஷ்விறஜ், ட்றெப்விங்கா
இரண்டும் ஹிட்லரின் இனக்
கொலை முகாம்களில், பிரசித்தி
பெற்றவை. டட்சக்கணக்கில்
மனிதர்களைக் கொல்வதை,
அவர்கள் உடைமைகளை ஒழுங்
காகச் சேகரிப்பதை, அவர்கள்
உடல்களை பாரிய உலோக
உடைமுகங்களில் எரிப்பதை ஒரு
கலையாகச் செய்த கொடுமை
அடுத்து வரும் இருகவிதைகளில்
சித்திரிக்கப்படுகிறது.

மன்னிக்க வேண்டும்

மன்னிக்க வேண்டும்
உன் கேள்விக்கு
என்னிடம் பதிலில்லை!
அநீதியும், வெறுப்பும் போரும்
கோலோச்ச,
சமத்துவம்
வெறும் கோஷம்திவிட்டது!

ஹிரோஷிமாவின்
காளான் முகிலும்
“ஒஷ்விறஜ்” புகைபோக்கிகளில்
இருந்து

மீதந்து வரும்
புகை மண்டலமும்,
என் பார்வையை
மறைக்கின்றன.

இறந்தகாலம் என
ஒன்றிலலை

அம்மா! வெடித்த கண்ணாடிகளில் தெரியும்

பால் வடியும் முகங்கள்-
கண்ணீரால்
கலங்கலான உருவங்கள்

3

ஆன்றணசிவ்ஹரின்
ஆழகவிதைகள்.

எதிர்காலம்?
வண்டிகள்
ஒவ்வொன்றாக
புறப்படுகையில்
ரயில் நிலையத்தில் நான்-
நிரந்தரமாகவே
கையசைத்தபடி.

பாதுகாப்பில்லை,
புகலிடமில்லை
அறிவேன்.

பொன்
விலை ஏறும். இறங்கும்;
வைரமும் வீடும் அப்படியே
தூல்கள் எரிக்கப்படலாம்
உறவுகள் பிரிக்கப்படலாம்
சித்திரவதை,
துறை
தண்டம்-
யாவும் கடவுள் பேரால்-
புனிதமாகி விட்டன

'இஸம்'கள் உலகைப்
பங்கு போடுகின்றன
அவர்களுடைய
சின்னங்களின்

கூரிய முட்களிலிருந்து
இரத்தம் சொட்டுகிறது
ஆராய்ச்சிக்கு அப்பால்
சமாதிரி ஒன்றே
சாகவதமாகிறது

முன்பு கேளாத,
அண்டங்காக்கை
கரையும் ஒலி
அதிகமாய்,

அபகரமாய்.,
கதவு மூடும் சத்தம்.

யாருக்கு நினைவிருக்கிறது?

உழாத தறையை
வருடும் காற்றை,
புல்லை வளரத் தூண்டும்
வெயிலை,
யாருக்கு நினைவிருக்கிறது?

ஒவ்வொரு வசந்தத்திலும்
குளிர்ந்த கண்ணீர் பொசியும்
வெண்பனியை,
மறந்துபோன எட்டுலட்சம் பேரின்
மரணங்களை,
யாருக்கு நினைவிருக்கிறது?

ஏற்பாடுகள் செய்வதில்
வல்லவர்கள் ஜேர்மனியர்கள்
இறக்கம்,
புறப்பாடு,
இடையில் நாற்பத்தைந்து நிமிடம்
- மட்டுமே

தங்கப்பல் மீட்கப்பட,
மயிர் களையப்பட,
உடைகள் தரம்பிரிக்கப்பட,
நீண்ட அகழிகளில்
உடல்கள் புதைக்கப்பட்டு
நாற்பத்தைந்து நிமிடங்கள் மட்டுமே!

அகழிகளைத் தோண்டும்
நீண்ட உருக்குக் கரங்களை,
ஆழப்போய்
நிணம் சேரரும் பிணங்களை
வாரிவரும்

முள் இடுக்கிகள்,
உருக்குவைந்த உடல்களை
அங்காந்த
உருக்கு வாய்களுள் போட.

அலை,
வான்றோக்கி எழுந்து.

தயங்கி,
நடுங்கிய சின்.

தமது சுமையை
கீழே எரியும்

ஐவாயையுள் வீச-
யாருக்கு நினைவிருக்கிறது?

மீரண்ட கண்களுடைய பையன்கள்,
குழந்தையைத் தூலாட்டும் தாய்.
சிரார்த்தனை செய்வதற்கு

நடுங்கும் கைகளால்
தன் மேலங்கியைத் தேடும்
நிர்வாணமான சிழவன்.

மெல்விடையும்
நிர்ந்த முலைகளுமாய்
காதலுக்குத் தயாரான
அவ்வழகிய கன்னி,
யாருக்கு நினைவிருக்கிறது?

அகழிகளை,
சாம்பல் கொண்டு தூருங்கள்
உழவு சால்களை
மட்டந்தடி
புல்லை,
மரங்களை,
பூக்களை
நடுங்கள்
வெண்மையான

நடைபாதைகள் அழையுங்கள்!
வாங்குகள் போடுங்கள்-
பொதுப் பூங்கா!

பூக்கள் மலரும்.
நினைவுகள் இரா.
சுவடே இராது
சாவு மட்டுமல்ல,
சர்வ சங்காரம்.
குண்டம்.
சுற்றில்-
பாதாளம்!

4 ஆன்றனாகிப்பறவின்
சூறுகவிதைகள்.

முன் தந்தையின் நினை
வாக ஆனிடம் மிஞ்சியிருப்பது
ஒரு பழைய நிழற்படம். அதுவும்
சிறுமி ஆள் எடுத்த நிழற்படம்.
தந்தைக்கும் தாய்க்கும் இடை
யில் தன் நிழல் விழுந்தது பற்றி
பது இக்கவிதை

அப்பா

அப்பா,
கனத்த கறுப்புக் 'கோற்' அணிந்தபடி.
மரத்தில் சாய்ந்தபடி,
நீங்கள்.
பனிக்கட்டி மிதக்கும் குளம்.
குளிரில் சிக்கி
விறைத்துச் செத்து
மிதக்கும். சிறிய
வாத்துக்கள் இரண்டு!

இந்தப் படத்தை
எடுக்கும் போது
சூரியன் என் சின்னே.
நான் அழிந்திருக்க நியாயமில்லை,
அது.

ஒரு
கடைசிச் சோக ஆவணம் என்று!

இந்தப் படத்தை எடுக்கும் போது
சின்னால் இருந்த குளிர்ந்த சூரியன்
என் நிழலை
நீளப் பாய்ச்சுகிறது!
நிழலோ நம் இருவருக்கும் இடையில்
மெல்லிய,
களங்கமற்ற
வெண்பனியில்,

வெளிச்சம்

அப்பா,
நீங்கள் புன்னகைப்பதாயில்லை
சூரிய ஒளியில்
கண் கூககிறதா
அவ்வது
இப்போது நினைத்துப் பார்க்கிறேன்
உங்கள் உள்நுணர்வுசொல்லிற்றோ!

5

ஆன்றணர்வற்று வின்
ஆறுகவிதைகள்

1983

ஐயுலையில் இடம்
பெற்ற இனக்கலவரங்களைக்
காணநீர்ந்த ஆனுக்கு கொலை,
கொள்ளை. தீமைப்பு-எல்லாம்
ஒழுங்குசெய்யப்பட்டு நிறைவேற்ற
மயப்பட்ட விதத்தைப் பார்க்க
உறட்டவருடைய ஜேர்மனியின்
நூபகம், உள்நூ ஒரு நடுக்கம்;
அவமானம்!

ஐயு 83

படுகொலைகளைப்
பார்த்துக் களித்த
நாஜிகள் பற்றி
நான் நினைத்துப் பார்ப்பதுண்டு
அத்தனை கெடுகம் கண்களும்
அவர்கள் நாட்களுடும்
வருடங்களுடும்
மீன்னலாய்க்
குத்துவதில்லையா?

சாகுமுன்
ஆதரவற்று
அழுதுகுழறும்
அநாதைக் குழந்தைகளின்
குரல்கள்

அவர்கள் இரவுகளைக்
கொள்ளையிடுவதில்லையா?

வேதனையும் ஆற்றாமையும்
குருதியும் வறியும் பயங்கரமும்
அவர்கள் முளைகளில்
தடங்கள் பதிக்க,
தூக்கம் இடிந்து
"நான் பாலி, பாலி!"
என அவர்கள்
அலறுவதில்லையா?

நாற்பது வருடங்களின் சின்
மீண்டும் தீச்சுவாலை!
அந்தி வாணம்
வன்முறையால்
இரத்தமயமாகிறது!

திருமண உறவால் மட்டு
தொடர்புடையவள் ஆயினும்,
நான்,
குற்றவாளியாயும்
பாதிக்கப்பட்டவளாயும்
இருப்பதை
உணர்கிறேன்

(கருகிய மரமும்
சலாகைகளும்
ஓடும்
காற்றில் பறக்கின்றன;
ஏதும் மீஞ்சவில்லை)

புகைச்சுருளைக் கண்டு
முகம் சுழிக்கிறேன்
தீயை நினைத்துக்
குறுகிப் போகிறேன்
ஆனால்,
சிலரோ
எரியும் நெருப்பில்
குளிர் காய்கிறார்கள்!

6

ஆன்றாதிஹவின்
ஆறுகவிதைகள்

கைதி

துருப்பிடித்த தாழ்ப்பாள்களோடு
என் சுசந்திரத்தை,
அஸ்தமிக்கும் சூரியனை,
அளக்கும்
முள்ளுக்கம்பிகள்!
என் தனிமையை ஏந்த முடியாது
சிறிதாகிவிட்ட,
தீப்பிடித்த,
பரந்த வானம்!

இன்றைய சோகம்
இரத்தத்தின்,
வலியின்,
பயங்கரத்தின்
ஆற்றாமையாய்
முடிச்சிகிறது!

என்
வேதணையைப் பகிர்ந்து கொள்ள
யாருமில்லாதவாறு
கன்னங்கரிய
விதானமாக
இருள் கவிகிறது.

இவ்வந்தகாரத்தில்,
எனக்காக,
யார்,
விளக்கேற்றுவார்கள்!

வாழ்க்கையை பணயம்
வச்ச ஒவ்வொரு கணமும்
மரணத்தோட போராடிக்கிட
டிருக்கிற சிரபாகரனும்
நிங்களும் ஒண்ணா? துப்பாக்கி
கியால் மட்டுந்தான் மனிதர்
களுக்கு சாவுன்னு நினைக்க
காதீர்கள்.

துப்பாக்கி ஏந்திய சிர
பாகரன் நூறு வயசு உடல்
ஆரோக்கியத்தோடு இருக்க
லாம். கதை எழுதுகிற நான்
நுரளைக்கே மரணமடைய
லாம் உண்மையில் என்
னைவிட சிரபாகரனுக்கு
வாழ் நாள் பெரியது.

“எப்படி... எப்படி...”

இன்னும் பத்துத் தலை
முறைகளுக்கும் சிரபாகரன்
கதை பேசப்படும். சிலை
யாய், சித்திரமாய், கவிதை
யாய் உயிர்வாழ முடியும்
என் கதைகள் இரண்டு தலை
முறை தாண்டுமா... சந்தே
கம் தான்.

தனது நாவல் ஒன்றில்
தென் இந்திய எழுத்தாளர்
“பாலகுமாரன்”

**இது
இன்னொரு
பக்கம்**

மாலன்

பெண்களைப் பற்றித்தான் சமூகத்தில் எத்தனை வித பிம்பங்கள்? சிலருக்கு தேவதை, சிலருக்கு பிராக, ஒரு சமயம் தூர்கை, இன்னொரு நாள் தாடகை. ஏதுமறியா பேதை என்று அவள் மீது பரிதாபம். எதற்கும் இடம்கொடா சர்வாதிகாரி என்று அவள் மீது கடுமையோபம். பெண்களைப் பற்றி எத்தனைவித பிம்பங்கள் சமூகத்தில் நிலவுகின்றனவோ, அத்தனை பிம்பங்களும் பெண் எழுத்தாளர்களைக் குறித்தும் நிலவுகின்றன.

ஆனால், யோசித்துப் பார்த்தால் ஒவ்வொரு பெண்ணுக்குள்ளும் கொஞ்சம் ஆணும், எல்லா ஆண்களுக்குள்ளும் சிறிது பெண்மையும் உண்டென்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது.

பெண்கள் எழுத்தாளர்களாக இருப்பது எனக்கு ஒரு போதும் ஆச்சரியம் தந்ததில்லை. ஆனால், அவர்கள் என்ன எழுதுகிறார்கள் என்பதை யோசிக்கும் போதெல்லாம் ஆயாசம் மேலிடுகிறது.

இந்த நூற்றாண்டின் முதல் பத்தாண்டுகளில் 14 நூல்களை எழுதிய பண்டிதை விசாலாட்சி அம்மாளைத்தான் தமிழின் முதல் பெண் எழுத்தாளர் என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது. ஆர் 1908-ல் எழுதிய கஜாதாவின் மூன்றுரையில் பெண் முன்னேற்றம் தான் தன்னுடைய வட்சியம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

அன்றிலிருந்து 84 வருடங்களாக பெரும்பாலான பெண் எழுத்தாளர்கள் இந்தக் குறுகிய அறைக்குள்ளேயே கண்ணா முச்சி ஆடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அறைக்கு வெளியே ஒரு உலகம் இருப்பதையும், தங்களுக்குள்ளே முடிய பல அறைகள் இருப்பதையும் அவர்களில் பலர் பொருட்படுத்துவதாகத் தெரியவில்லை. பெண்களின் சிந்தனை காலங் காலமாக ஆதிக்க சக்திகளால் முடக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. என்பதில் மறுப்பேதும் இல்லை. ஆனால், இது ஏதோ அவர்களுக்கு மாத்திரம் இழைக்கப்பட்ட அநீதி அல்ல. இளைஞர்கள் களவுகளாலும், பாமரர்கள்

மாலன்

**இது
இன்னொரு
பக்கம்**

இது இன்னொரு பக்கம்

மாலன்

சினிமாக்களாலும், உழைப்பவர்கள் அமைப்பினாலும் சுரண்டப்படுகிற ஒரு சமூகத்தில் பெண்களும் சுரண்டப்படுகிறார்கள். அமைப்பு மொத்தத்தையும் எதிர்த்துப் போரிடவேண்டிய பெண் எழுத்தாளர்கள் தங்களுக்காக மட்டுமே சூர்ல் எழுப்புகிறார்கள் என்பதுதான் சலிப்புதருகிறது.

ஆண்கள் அத்தனை பேரையும் கிராதகர்களாகவும், காழ்கர்களாகவும் சித்தரிக்கிற பேதமையைக் கண்டு நான் புன்முறுவலிக்கிறேன். ஆணின் சோகங்கள் அந்நரங்கமானவை. பொருள் தேடப்போன இடத்தில் அவன் அவமானப்பட்டு - குறுகுசிற அவலம் கோவலன் காலத்தில் திருந்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது. குடும்பத்திற்காகத் தனது முகத்தை இழந்த ஆயிரம் ஆண்களை நான் அறிவேன். வீட்டுக்குழுந்தைகள் வீதிக்கு வந்து விடக்கூடாது என்பதற்காக அநீதி என தெரிந்துப் போரிட அஞ்சுகிற ஆண்பிள்ளைகள் அநேகம். தன் வீட்டுப் பெண்கள் பட்டு அணிவதற்காக பழுப்பேறிய நாலு முழம் உடுத்தும் தந்தைகள் உண்டு. கூடப்பிறந்தவளைக் கரைபேற்றுவதற்காக கடலில் தத்தளிக்கும் அண்ணல்கள் உண்டு.

இந்த ஆண்களெல்லாம் ஊழிய உரத்த குரலெடுத்து அழுவதில்லை. குடும்பம் என்றால் கோபம் கொண்டு குழறுவதில்லை. போகும்படிமல்லாம் புலம்புவதில்லை. அவர்கள் வீடும் பெருமூச்சின் அணல் எழுத்தில் அவ்வப்போது சுடுவதுண்டு. ஆனால் அவை யாரையும் புண்ணாக்கியதில்லை.

ஆனால், இந்த ஆண்கள் ஆவேசமாய் பெண்களுக்காய் வாதிட்டதுண்டு. தமிழ்நாட்டில் பெண் விடுதலைக்காக, பெண்களுக்கு முன்பே குடும்பம் கொடுத்தவனுக்குப் பெரிய மகிழ்ச்சி உண்டு. அவன் பெயர் பாரதி, தாழ்வு மனப்பான்மையால் துன்பப்படும்

மாலன்

இது
இன்னொரு
பக்கம்

**இது
இன்னொரு
பக்கம்**

மாலன்

இளைஞனை சித்தரித்த மாதவய்யா, விதவைப் பெண்ணின் மறுமணத்திற்காக எழுதிக்குவித்தவர். யாருக்காக அழுதான் என இரங்கிய ஜெயகாந்தனின் பேனா தான் கங்கா என்ற கம்பீரத்தைப் படைத்தது. சிற்பியின் நரகத்தை சிருஷ்டித்த புதுமைப்பித்தனின் கைகள்தான் அகலிகையின் சார்பாக ராமனைச் சாடியது. பெண்ணின் செக்ஸ் உரிமையை வற்புறுத்த எழுதிய கு.ப.ரா.வும், ஜானகி ராமனும் எவருடைய உள்ளாடை கொக்கிகளையும் அவிழ்க்கவில்லை. ஆபாசத்திற்கும், இலக்கியத்திற்கும் அவர்களுக்கு வித்தியாசம் தெரிந்திருந்தது.

தமிழ் இதழியலின் ஒரு காலகட்டத்தில் வெறும் விளம்பர நோக்கத்திற்காகவே பெண் எழுத்தாளர்கள் பயன்படுத்தப்பட்ட சிறுமையும், அதற்கு அவர்கள் சந்தோஷமாகவே சம்மதித்த அவலமும் நடந்தது. அதற்குப் பலியானவர்களை இன்றைக்கும் வாசகர்கள் மன்னிக்கத் தயாராக இல்லை. அங்கம் வர்ணிப்பவர்களை. ஆபாச வியாபாரிகளை - அவர் ஆணாயினும், பெண்ணாயினும் - வாசகர் உலகம் இகழ்ச்சியாகவே எண்ணி வந்திருக்கிறது. இதில் அது பால் வேறுபாடு பரட்டியதில்லை.

அதே போல வானின் விரிவும், மண்ணின் ஈரமும் கொண்ட மனங்களுக்கு யானைவிட அது தயங்கியதில்லை. தன்னுடைய பிரசுனை ஒரு தனி நபர் பிரசுனையில்ல. அது அமைப்பின் பிரசுனை என அறிந்து அதற்குக் குரல் கொடுத்த பெண் எழுத்தாளர்களை அவமதித்ததில்லை. வீரேட உலகமல்ல, உலகம் தான் நம் வீடு என்ற வெளிச்சத்தையும், எதிரியல்ல ஆண், அவன் தோழன்; ஆணும், பெண்ணும் நிகரென கொள்வதால் அறிவிலோக்கி வலயம் தழைக்குமாம் என்ற ஆதார உண்மையின் ஒளியையும் நமது எழுத்தாளப் பெண்கள் தரிசிக்கும்போது இங்கு ஆரோக்கியமான இலக்கியம் செழிக்கும். அதை ஆதரிக்கவும், அங்கீகரிக்கவும் ஆண்கள் மட்டுமல்ல, அனைவருமே ஆசை கொள்வார். அதை என்னு அடுத்த தலைமுறை சாதிக்கும்.

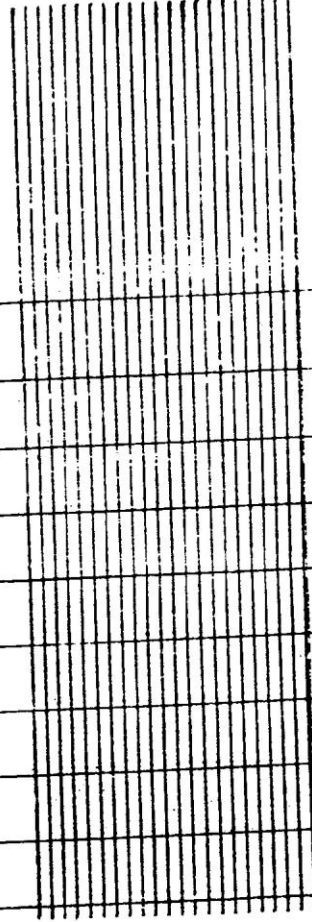
□□

கு நன்றி: - இந்தியாடுடே

மாலன்

**இது
இன்னொரு
பக்கம்**

சிறுகதை

வீர வன்னிச்சி

பட்ட பட்ட பட்ட பட்ட... தொடர்ச்சியான வெடிச்சத்தங்கள் அதற்கு மத்தியில் பேரிரைச்சலுடன் வானத்தில் வட்டமிட்டு பீப்பாய் குண்டுகளை உருட்டி வீழ்த்தும் அவ்ரோ விமானங்கள், சடசடவென குண்டு மழை பொழியும் இயந்திர வல்லூறுகள். இடையிடையே எங்கிருந்தோ வந்து தொம், தொம், மென விழுந்து வெடிக்கும் எறிகணைகளின் அதிர்வோசை,

அவன் வாழும் குழுமுனைக் கிராமத்தின் அண்மித்த பகுதியில் இருக்கும் அடர்ந்த காட்டுப் பகுதியில், சிறிலங்கா அரசுபயங்கரவாதிகள். சத்தியத்தை அழித்து விடலாம் என்ற நப்பாசையுடன் முப்படையின் முழு ஆற்றலையும் பயன்படுத்தி மின்னல் தாக்குதல் நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்த வெடிமூசையையும் இடியோசையையும் கேட்டு வெலவெலத்து நடுங்கும் கோழையல்ல அவன். எத்தனையோ ஆண்டுகளாக எத்தனையோ தடவைகள் இந்தக் காட்டில் உள்ள புலிகளை வேட்டையாட வந்த இராணுவங்களின் வெடிச்சத்தங்களைக் கேட்டுக் கேட்டு பழகிப் போனவன் அவன். இப்போதெல்லாம் அந்தச் சத்தங்களைக் கேட்டு ரசிக் கும் மனோபாவம் பெற்றிருந்தான்.

ஆனால் இன்று இந்த வெடிச்சத்தங்களைக்கேட்டு அவன் நெஞ்சம் பதைபதைத்தது. அந்த அடர்ந்த காட்டுப் பகுதியில் நடந்து கொண்டிருக்கும் போரில் தன் அன்பு மகனும் அரசுபயங்கரவாதிகளை எதிர்த்து நிற்கிறான் என்பதால் இந்த அச்சம்? அவன் மகன் மட்டுமா எதிர்த்து நிற்கிறான்...? அவனைப் போல் ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட இளம்புலிகள் எதிர்த்து நிற்கிறார்களே, அத்தனை பேருக்காகவும் அல்லவா அவன் கலங்கவேண்டும்? அதற்காக அவன் அச்சப்பட இல்லை பின் எதற்காக...?

அரசுபயங்கரவாதிகள் காலை ஐந்து மணிக்கு தாக்குதலை ஆரம்பித்த சமயத்தில், அவனது அன்பு மனைவிக்கு பிரசவ வேதனையும் தொடங்கிவிட்டது. ஈழத்தாயின் துயரினைத் துடைக்க, புலிக்குட்டி ஒன்று இந்தப் பூமியில் குதிக்க துடித்துக் கொண்டிருக்கும் வேளை. இப்படி பயங்கரமான வெடிச்சத்தங்கள்?..... பெற்றெடுத்த தாய்க்குலத்தின் கண்ணீரைத் துடைக்கவும் பிறந்த மண்ணின் அடிமை விலங்கினை உடைக்கவும், புத்த முனையில் வீரமறவர்கள். எதிரிகளின் விமானக்குண்டுவிச்சால் செத்துக் கொண்டிருக்கும் வேளை. இங்கே வித்து ஒன்றை முனையாக்க ஒரு தாயின்

உள்ளமும் உடலும் தவித்துக் கொண்டிருந்தது. தாய் வயிற்றிலிருந்து விடை பெற்று நாயகத்தைப் பார்க்க, வரப்போகும் அந்த குழந்தையை வா வேற்க பரிவோடும். பர பரப்புடனும் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும் அந்தக் கிழவி..? அதுதான் அவனுடைய தாய். உதிரும்பருவத்திலும் உதிராத நெஞ்சுறுதியோடு காணப்பட்டாள்.

அடிக்கொருதரம் அடுப்படிப் பக்கம் தன் விழிகளைப் பாயவிட்டபடி முற்றத்தில் நிலை கொள்ளாமல் தவித்துக் கொண்டு நின்றான். முக்கி முன்கும் மனைவியின் வேதனை ஒலி ஈனல்வரமாக அவன்காதில் விழுந்த போது அவன் இதயம் படபடத்தது.

“அம்மா, பீப்பா உருட்டிப் போட்டான் ஒடுங்கோ பங்கறுக்கை”... பக்கத்து வளவில் யாரோ சிறுவன் அவறும் ஒலி.. அப்பொழுது தான் புறஉலக நினைவுவந்தவன் போல் வானத்தை அண்ணாந்து பார்க்கிறான். பேரிரைச்சுனுடன் அவ்ரோ விமானம் ஒன்று அவன் வீட்டுக்கு மேலால் பறக்கிறது. அதன் பின்னால்... கறுப்பாக ஏதோ ஒன்று தரையை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தது. ஒடிச் சென்று அடுப்படித்திண்ணையில் அமர்ந்து கண்களை முடிக்கொண்டான். அவனது உதடுகள் கண்ணன் நாமத்தை உச்சரித்துக் கொண்டிருந்தது.

டமார்..... பயங்கர அதிர்வோசை, - அதைத் தொடர்ந்து சில வினாடிகள் விஸ்ஸ்... என்ற இரைச்சல்.....கீ.....என்ற ஒலியைத் தவிர அவன் காதுகளுக்கு வேறு எதுவும் கேட்கவில்லை. மெல்ல கண்களைத் திறந்தான் எங்கும் ஒரே புகை மண்டலம். புகையின் ஊடாக எதிரே இருந்த மாவின் ஒரு பகுதி சரிந்து தரையைத் தொட்டுக் கொண்டு நிற்பது, மங்கலாகத் தெரிகிறது. அவன் இதயம் வேகமாக அடித்துக் கொண்டிருந்தது.

பதற்றத்துடன் எழுந்து வாசலை நோக்கி சென்றவன் ஒரு கணம் தயக்கத்துடன் நிற்கிறான். “அம்மா.....அம்மா.....”

உள்ளிருந்து கேட்ட பதில் குரல்..... அவன் உள்ளத்தில் ஒரு பரபரப்பு, முகத்தில் மலர்ச்சி குழந்தையின் அழகுரல் தான் அது...?

“உள்ளை வாமோனை” தாயின் அழைப்பு அவன் காதில் விழுகிறது அவன் உள்ளத்தில் ஒரு பிரமிப்பு இந்த வெடிச்சத்தத்தில் தாய் மயங்கி இருப்பாள் என எண்ணி அவன் பயந்திருந்தான். ஒன்றுமே நடவாதவள் போல் எவ்வளவு சாதாரணமாக அழைக்கிறாள்? கதவைத் திறந்து உள்ளே எட்டிப் பார்க்கிறான். மெல்ல முன்கியபடி மனைவி படுத்திருக்கிறாள்.

எழுதியவர்

எஸ். நவநீதன்

பக்கத்தில், அவனது தாயின் கரங்களில் அந்தச் சின்னஞ் சிறு மழலை கை காலை அசைக்கிறது உற்றுப்பார்க்கிறான். ஆண்குழந்தை, தாயின் முகத்தை ஏறிட்டு நோக்கினான். அதில் சலக்கம் என்பது துளிகூட காணவில்லை. கைநேர்ந்த மருத்து சிச்சியின் மனோபாவத்துடன் கடனையில் ஈடுபட்டிருந்தார். மனதிலே ஒரு பெருமிதம். இந்த எண்ணம் கடந்தகாலசம்பவங்களை அவன் நினைவுக்கு கொண்டு வந்தான்.

ஏழு ஆண்டுகளுக்கு முன், பூக்கள என்றால் வீட்டைப் பூட்டி வெளியேறும் விளக்கம் புரியாத சணங்கள் கிராமப்புறங்களில் வாழ்ந்த சமயத்தில், பேரினவாதிகளின் இராணுவங்கள் ஊராய் சென்று அடாவடித் தனங்கள் புரிந்த கால கட்டத்தில், அச்சப் படாமல் அன்புடன் அவர்களை வரவேற்று தேவை என்ன பூர்த்தி செய்து இரகசியங்களை காப்பாற்றி வந்தவன் அவன் அவன். சிறீலங்கா அரசின் திட்டமிட்ட நடவடிக்கையால் எமது எல்லைப் பிரதேசங்களில், குடி அமர்த்தப்பட்டிருந்த சிங்களக் காடையர்களை விரட்டி அடிப்பதற்கு ஆதரவும், ஆதாரமாயும் விளங்கியது அந்தக் கிராமத்தான். இன்றுவரை எத்தனையோ நடவடிக்கைகள்

ராஜ்யவத்தின் மீலேச்சத் தனமான நடவடிக்கையால் அவ்வூர் மக்கள் இடம் பெயர்ந்து இருக்கிறார்கள். பெரிய அளவிலான இராணுவ தாக்குதல்களுக்குக் கெடாமல், மூலகமாக விளங்கிய அந்தக் கிராமத்தை சிங்கள இராணுவத்தினர் கொட்டியா முண்டி (புலிமுண்டி) எனவே இன்றும சொல்லுவார்.

"ஐயா ஐயா....." வெளியே யாரோ அழைக்கும் குரல் அவன் சந்தனையை துண்டித்தது. அப்படியாக வெளியே வந்தான். உவகைக்கண்டதும் தெருவில் நின்றிருந்த போராளிகள் திரும்பும் உள்ளே வந்தனர். வெடிச்சத்தங்களும் விமானச் சத்தங்களும் ஓய்ந்திருந்தன.

"ஐயா..." சிறிது தயங்கினான் அவன். பின் சொன்னான் "உங்கள் மகன் வீரச்சாவைத் தழுவிக்கொண்டான் ஐயா....." மலர்ந்திருந்த அவனது முகம் பட்டென வாடியது. துள்ளிக் குதித்த அவன் உள்ளம் துவண்டு சோர்ந்தது.

"பின்னேரம் பூதவுடல் வரும் நாங்கள் போய்ட்டோவாறம் "ஐயா" சொன்னவர்கள் திரும்பி நடந்தார்கள்.

அவன் உள்ளத்திலே பெரும் அதிர்ச்சி, பச்சை உடம்போடு படுத்திருக்கும் தன் மனைவிக்கு இதை தெரியப்படுத்துவதில் அவன் இதயம் தாங்குமா.....? இறைவா என்கேன் இந்த சோதனை அன் உள்ளம் அழுதுது...

"இஞ்சை ஒருக்காவாமோனா." உள்ளே இருந்து வந்த தாயாரின் குரல் கேட்டு, பொங்கி வந்த கண்ணீரை அடித்திட்டு வலுத்தபடியே உள்ளே செல்கிறான்.

நேராக மனைவி பீறு அவன் பார்வை விழுந்தது. முகத்தில் மெல்லிய புன்னகை தவறு அயன்கண்டனளால் பக்கத்தில் வரும்படி அழைக்கிறாள் பக்கத்தில் போய் அமர்ந்த அவன் அவன் முகத்தை ஏறிட்டுப் பார்க்க சக்தி அற்றவனாய் அண்ணாந்து மேலே பார்க்கிறான். கவலையை மறக்க அவன் கண்டனளால் இடையில்லை அது கண்ணீரைச் சிந்துகிறது.

"இஞ்சுருங்கோ, ஏன் இப்ப அழுதீங்கள்" தனது வலக்கரத்தை மெல்லத் தூக்கி அவனது விழிகளை ஆதரவுடன் துடைக்கிறான். "அதை இப்ப நீ அறிந்தால் உன் இதயம் தாங்காது அம்மா" அவனைப் பரிதாபமாகப் பார்ப்பதற்கு அவன்

"இஞ்சருக்கோ எங்கள் கடை ஊரிவை இன் கடைக்கு நாங்கள் அச்ச மின்றி வாழ்ந்துக்கு ஆதார மாய் இருந்த காண்டபன் லோறன்ஸ், சபா, வலித் துவர்ணை இழந்த போது நாங்கிக் கொண்ட இந்த இதயம் என்றை பிள்ளை யை இழந்திட்டால் மட்டும் உடைஞ்சா போயிடும்" என்பாள் அவள்.

அவள் முகத்தில் மின் னவெண் ஒரு அதிர்ச்சி வியப்பு மேலிட்ட விழிக ளால் அவளைக் கூர்ந்து நோக்குகிறான். உறுதியின்றி சொல்லுக்கே உறுதி கொ டுக்கும் உள்ளம் அல்லவா அவருடையது.

"ம்..... இதைல்லாம் அவன் செயல். ஒண்டை வரவுவசக் ஒண்டை செலவு வசக்கட்டான்" தாயாரின் வாயில் இருந்து வந்த தத் துவம் இது.

மதமாணையை பிடித் துக் கட்டிய மாதிரி அரி யாத் தா இந்தப் பிரதேசத் தில் தானாம் பிறந்து வளர்ந்தவள். பவர் சொல் லக் கேட்டிருக்கிறான் அவள். அவை உண்மை யென உறுதிப்படுத்தும்சாட் டிகள் போல் அவள் தாயும் தாரமும் அவன் கண்முன் னே காட்டி அளித்தார்கள். தனக்கு தாயாகவும் தார மாகவும் கிடைக்கப்பெற்ற அந்த வீர வன்னிச்சிகளை மாறி மாறிப் பார்க்கிறான்

இத்தானிய எழுத்தாளர் அஸ்பெட்டோ மொறானியா எழுதிய "இரு பெண்கள்" நாவலில் இருந்து

கிரண்டாவது உலகப்போரின் போது ரோம்நகரின் ஒரு ஏழை விதவை தன் மகளுடன் யுத்தத்தின் விளைவுகளுக்குப் பயத்து மலைப் பிரதேசத்துக்கு டப்பயோடும் பொழுது நிகழ்ந்தவை.

எங்கும் அமைதி. ஆனால் உட்கிரென்ன் அமைதி இல்லை. கிராமப்புறம் அழுவாக துகிலை வட்டு எழுமிசிக் கொண் டிருந்தது. நான் முகசெவ்வ என் மகன் என்னைப் பின்னால் வந்து கொண்டிருந்தான். எங்கள் இருவர் சுவலம்மல் ஒவ் வோர் குட்டிகஸ் இருந்தது. மகவப்புரத்தை நோகலும்போது என்னை நம்பிக்கை ச்சா க்றியது நான் மலைப் புறநகரத் திற் பரிமமாக கொண்-பன். ஆகவே கங்கு செழியுடன் என்ன என்ன இருக்கும் என்பதை என்னால் ஊகிக்க முடிந் தது. அங்கு பயிர் செய்யப்பட்ட நிலங்கள், குடிசைகள், வீவசாயிகள்; இடம் பெயர்ந்தவர்கள் நல்ல பொருட்கள் எல்லாம் காணவாம் என்று நான் எனக்குள்ளே எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன்.

சூரிய ஒளி தந்த உற்சாகத்தால் உந்தப்பட்டு நான் கிங்கு யுத்தம் நடக்கிறது என்று யார் சொல்வார்கள் என்று சொல்லி வாய் மூடவில்லை குண்டு வீச்சு விமானங்களான பயங்கர ஓசை கேட்கத் தொடங்கியது ஒரு விமானம் எங்களை நோக்கி தலை கீழாக விவரந்து வருவதைக் கண்டேன். உடனே என் மகளை இழுத்துக் கொண்டு வயலில் இருந்த ஒரு குழிக் குள் விழுந்து இருக்கும் முகக்குப்பற பட்டுத்துக்கொண்டோம்

விமானம் அந்த இடத்தை பலமுறை வட்டமிட்டபடி குண்டு களைப் பொழிந்து தள்ளிவிட்டு கடல்பக்கம் சென்று விட்டது விமானத்தின் சத்தம் ஓடிந்தபின் நாங்கள் பதுங்கிய இடத் திலிருந்து வெளியே வந்தோம். என் மகள் தன் குட்டேசை அப்படியே வயலில் போட்டு விட்டுத்தான் பதுங்கு குழிக்குள் வந்தாள். அதை நாங்கள் மீண்டும் போய்பார்த்த பொழுது அங்கு குட்டேஸ் பல துப்பாக்கி இரவைகாரால் துளைக்கப் பட்டிருந்தது. வெற்றுத் தோட்டங்கள் பக்கத்தில் சிதறிக் கிடந்தன.

அந்த விமானம் எங்களைக் குறிநோக்கி கட்டிடுக்கிறது என்பது இப்பொழுது புலனாகிற்று

தமிழில்: ஏ. ஆர். நியாகராஜா

இளம்பச்சை வர்ணம் பூசப்பட்ட அந்தக் கூடத்து கவர்களில் இலக்கிய சிந்தனை விருதில் இருந்து சாகித்ய அகாடமி, சோவியத் வேண்டி பரிசு உட்பட அவர் பெற்ற பல விருதுகள் மாட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றின் நடுவே ஒரே ஒரு படம் — பாரதியாருடையதுமட்டும்தான் மாட்டப்பட்டிருக்கிறது. ராஜம் கிருஷ்ணன் என்ற எழுத்தாளரின் ஆளுமையையும், வட்சியங்களையும் சொல்வதற்கு இவை மட்டுமே போதுமானது. என்றாலும் அவர் சரளமாக, கலகலப்பாக, எதிராளியின் கருத்திற்கு மதிப்பு கொடுக்கும் அதேநேரத்தில் தன் கருத்தை வெளிப்படுத்துவதில் உறுதியாக பேசுகிறார் சுமார் நான்கு மணி நேரம் காப்பி எடிட்டர் மாலனுடன் அவர் பேசியதில் இருந்து சில பகுதிகள்:

தேடல் இருப்பதால் எழுதுகின்றேன்.

ராஜம் கிருஷ்ணன்

கே: நீங்கள் எழுத ஆரம்பித்த காலத்தில் பெண் எழுத்தாளராக இருந்ததற்கும் இன்று பெண் எழுத்தாளராக இருப்பதற்கும் பெரிப வேறுபாடு இருக்கிறது என்று கருதுகிறீர்களா?

ப: இருக்கு. அப்போ எந்தவிதமான வசதியும், சூழ்நிலையோ எதுவும் இடையாது. முறையான படிப்பு இடையாது. நான் எழுத ஆரம்பித்து எட்டு வருஷம். ஒன்பது வருஷம் எதுவும் அச்சில் வந்ததில்லை ஒவ்வொரு மாதமும் கதை திரும்பி வந்து கொண்டே இருக்கும். அந்தக் காலத்தில் பெண்கள் எழுதுவதே கஷ்டமான காரியம். பத்திரிகை ஆசிரியர்களிடம் ஆண் பெண் என்ற பாரபட்சம் இருக்கிறதோ என்று நினைத்துக் கொண்டு நான் ஆண் பெயரில்கூட எழுத முயற்சிபண்ணியிருக்கிறேன். அதுவும் கலைமகனாகே. அந்தக் கதையும் பிரசுரமாகவில்லை என்பது வேறு விஷயம். இப்போது நிறையப்பேர் எழுதுவதற்கு சூழ்நிலை நல்லா இருக்கு. ஊக்குவிப்பு இருக்கு. எல்லாருக்கும் படிப்பு எல்லாத்துக்கும் வாய்ப்பு இருக்கு. ஆனால், எல்லா துறையிலும் இருக்கிற மாதிரி இதிலையும் ஒரு கிளாமர் இருப்பதால் அநிவேசிய பலர் மயங்கிப் போய் ஒரு மாதிரி எனக்குத் தொன்றுகிறது.

கே: பெண் எழுத்தாளர்கள் பாலுணர்வைக் கொச்சைப்படுத்தி எழுதுகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டுப்பற்றி என்ன கூறுகிறீர்கள்.

ப: ஆண் எழுத்தாளர்களோட ஒப்பிட்டா அவங்க ஒண்ணுமே எழுதலை. அது ரொம்பக் குறைச்சல். ஆனால், அதற்காக அவர்களை ரொம்ப அநகமாகப் பல இடங்களில் தாக்கிப் பேசுகிறார்கள். சௌந்தர்ய வறறியில் இருந்து எல்லாத்தியேயுமே பெண்களுடைய அங்கங்களை வர்ணித்திருக்கிறார்கள். வலிதா சஹஸ்ரநாமத்தில் கூட பச்சையாக இருக்கும். அர்த்தத்தை தெரிஞ்சுண்டு சொம்சொம்னா வெட்கமா இருக்கும். இதெல்லாம் ஆண்களுடைய நோக்கத்தில பண்ணினாங்க. ஆனால், பெண் தன்னுடைய உரிமையை நிலைநாட்டிக்கிற மாதிரி எழுதினால்கூட 'க. க.' னு சத்தம் போடறது சரியா?

கே: ஆண்களைல்லாம் பெண்களைக் கொடுமைப் படுத்துவதாகவும் பெண் எழுத்தாளர்கள் எழுதுகிறார்கள்.

ப: கொடுமைதான் படுத்தறாங்க. அந்தக்காலத்தில 12, 13 வயசில கல்யாணம் பண்ணிட்டு உடனேயே சாந்தி முகூர்த்தம் வைச்சிருவாங்க. மறுநாள் காலையில் அந்தப் பொண்ணு படற கஷ்டத்தை மனசில நினைச்சு பாக்கணும். இதெல்லாம் இந்த ஜெனரேசனுக்குத் தெரியமா? எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லாத நிலையில் ஆக்ரமிப்பை பெண்கள் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்வது நீதியாகவும், நியாயமாகவும் தர்மமாகவும் இல்லை. பெண்கள் கஷ்டப்பட்டிருக்காங்க பல தலைமுறைகளாக. இன்னிக்கும் அதுஓயலை. எட்டு வயசு பத்து வயசுப் பொண்ணையெல்லாம் கற்பழிக்கிறாங்க. கல்யாணம்கறபேர்ல கற்பழிப்புகள் தான் நடக்கிறது நிறைய. இதையெல்லாம் நாம எழுதினா ஆண்கள் கொடுமைப்படுத்தறாங்கன்னு எழுதறோம்னு சொல்றதுக்கும், எழுதறதுக்கும் ஆண்கள் இருக்காங்க.

கே: ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஆண்கள் மிகவும் குறைவு இல்லையா?

ப: இல்லை, இல்லை, இப்போது கொடுமைகள் வேறுவிதமாக உருவேடுத்திருக்கு.

கே: தமிழ் இலக்கியத்தில் வலுவான பெண் பாத்திரங்களைப் படைத்தவர்கள் அநகமாக ஆண்களாக - ஜானகிராமன், ஜெயகாந்தன், கடைசியாய் இப்போ பாலகுமாரன் - இருந்திருக்கிறார்கள். எந்த ஒரு பெண் எழுத்தாளரிடமிருந்தும் ஏன் இப்படிப்பட்ட பாத்திரங்கள் உருவாகவில்லை?

ப: என்னுடைய பாத்திரங்கள் பற்றிக்கேளுங்க. அதைப்பற்றிதான் நான் சொல்லலாமே தவிர...

கே: எழுத்தாளர்கள் என்ற முறையில் இல்ல விட்டாலும் ஒரு பெண் என்ற முறையில் இதைக் குறித்து அக்கறைப் படவில்லையா?

ப: பார்க்கிறவர்களுடைய பார்வை என்று ஒன்றிருக்கிறது. ஜானகிராமனைச் சொல்லிவிட்டு இன்னும் நான் அபஸ்மைப் படவில்லையென்றுக் கிறேன். போகிற ஊடங்களில் எல்லாம் அதையே சொல்லித் திட்டிட்டு இருக்காங்க. ஜானகிராமன் இறந்த பிறகு அவருடைய ஆயி என்ற பெயரே சுத்திட்டுக் கொடுத்த விடுதலையை செக்ஸ்மூலமாதான் அடையணுமென்று ஜானகிராமன் சொல்றார். பெண் விடுதலைக்கு அவரைவிட பாடுபட்டவங்க யாரும் கிடையாது என்று கவகசப்பாதி சொல்றாரு. அவங்கலாம் செக்ஸ்மூல விடுதலையை எஸ்டாபிளிஷ் பண்ணாங்க. அவங்க பார்வை அது. பெண்கள் யாரும் எப்படி பார்க்கலை. அவங்களைப் பார்வையைய நீங்கலாம் அக்கறைப் பண்ணீங்க. பெண் பண்ணீங்க. ஏன்னா, பெண் என்பது செக்ஸ்தான்னு நீங்களுக்கு அக்கறைப் பண்ணிக் கொடுக்க. அதனால பெரிய பாத்திரம்தான் சொல்றீங்க. பட் ஐ ஆம் நாட் அக்கறைப்பிடுங்க.

கே: கோதைநாயகி அம்மாளில் இருந்து திலகவதி வரைக்கும் பெண் எழுத்தாளர்கள் பலர் எழுதிக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் ஏன் புதுமைப்பித்தன் மாதிரி ஒரு எழுத்தாளர் அவர்களிடையே உருவாகவில்லை?

ப: எப்படிக்க முடியும்? கோதைநாயகியில் இருந்து திலகவதி வரை ஒரே சேணத்தில்தான் பூட்டப்பட்டிருக்காங்க- ஒரே அபிப்பிராயத்தில்தான் நிறையபேர் எழுதுகிறார்கள். ஆனால் கடைசிவரை வரமுடியாம போயிடறது. ரெகக்னிஷன் வந்ததும் திசைமாறிப் போயிடறாங்க லேசென்று தோன்றது.

கே: இன்றைய பெண் உங்களுக்குக் கவலை தருகிறாளா?

ப: ஆம். ஐ ஆம் வொரீட். எங்காவதில் எங்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லை! இப்ப இவங்களுக்கு நிறைய வாய்ப்பு இருக்கு. ஆனா, அவங்க அந்த வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தக்கூறாத இல்லை.

கே: என்ன காரணம்?

ப: அவர்கள் திசைநிரப்பப்படுகிறார்கள். அவர்கள் வெறும் செக்ஸ்தான் தான் என்று அவர்களுக்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு வேறுபடு இருக்கிறது என்பதை எப்படி கொல்றதுன்னே தெரியலை. எப்படிப்

போனாலும் அதிலே கொண்டு போய் முடிச்சிடறாங்க. அந்தக்கதைகளைப் படித்து விட்டுத்தான் அந்த கண்ணோட்டத்தில்தான் எழுதறாள். பெண் தனிப்பட்ட கருத்தை எடுத்துச் சொக்தற அளவுக்கே அவங்க இன்னும் முதிர்ச்சி அடையலை ஜனங்களுடைய மெண்ட் சேஞ்ச ஆகலே டிரெய்ன், பஸ்சில் பேரும்போதெல்லாம் நிறைப பார்க்கிறேன். புடவை, சம்பளம், படிவனு பேச்சு. அன்னிக்கு எங்களுக்கு இந்த மாதிரி வாழ்க்கைப் பிரசினை தில்லை. என்னதான் இருந்தாலும் கல்யாணமாதிரி இருந்தது. பாதுகாப்பு இருந்தது. இன்னிக்கு அன்றன்றைய பாடே பிரசினையாக இருக்கிறதே!

கே: ஒரு பெண்ணுக்குக் கல்யாணம் அவ்வளவு அவசியமா?

ப: கல்யாணம் தில்லாம இருக்கறதுங்கிறது தேவையில்லை. ஆனா, கல்யாணம்கறது பெண்களோட எமொஷனல், தேச்சுரல் தலைமைகளுக்கு இடம் கொடுக்கணும். மானை மத்திக்கிற அன்னிக்கு மத்திரை மாலாவை மறக்காதேன்னு டி. வி. யில் விளம்பரம் வருகிறது. கல்யாணத்தோட, புவித்தத்தையே இது குலைக்கிறது. அதன் பின்னுள்ள சைக்காலஜியையே இது குதறுகிறது.

கே: உங்களுடைய மண்ணைகத்து பூந்துளி கள் என்ற நாவலில் சொத்துரிமை, மணலிலக்கு உரிமை, பொருளாதார சுதந்திரம் இதெல்லாம் இருக்கிற ஒரு சமூகத்தில்தான் பெண் சிகக்கொலையும் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்ல வருகிற நீங்கள், அதற்கு முன்னேற்றம்தான் காரணம் என்று நிறுவ முயற்சிக்கிறீர்கள். இது நவீனத்துவத்திற்கும், வளர்ச்சிக்கும் முரணானது இல்லையா?

ப: டெவலப்மெண்ட் என்ற பெயரில் இங்கு கண்ணியு மரிசம்தான் எழுச்சி பெற்றிருக்கிறது. முன்பு தேவைகள், வாழ்க்கை சாதனங்கள் இவை எல்லாமே குறைவு, இப்போ மனித வாழ்க்கையை விட வாழ்க்கை சாதனங்களுக்குதான் மதிப்பு அதிகம்னு ஆயிடுத்து. இது ஆணை விட பெண் வாழ்க்கையைத்தான் அதிகம் பாதிக்கிறது.

கே: சோவியத் யூனியனில் பெண்கள் மீண்டும் சமையலறைக்குத் திரும்புவது பற்றி - கோ பேசு கிச்சன் - பேச ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். பலமுறை சோவியத் யூனியனுக்குச் சென்று வந்திருக்கிற நீங்கள் இதைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

பு சோலிபத் பூனியனுக்குச் சென்ற ஒவ்வொரு முறையும் அது மெல்ல மெல்ல மாற்றம் அடைந்து வந்திருப்பதை நான் கவனித்திருக்கிறேன். அங்கு பெண்கள் டிரக் ஒட்டுவது, பெரும் கமைபைத் தூக்கி வைப்பது போன்ற குரட்டுப் பணிகள் செய்வதை பார்த்திருக்கிறேன். என்னைக் கேட்டால் இந்த எக்ஸ்டீரிமும் தவறு. அந்த எக்ஸ்டீரிமும் தவறு. அந்த எக்ஸ்டீரிமும் தவறு ஆனால், சோஷலிசத்தால் பெண்கள் முன்பென்றமே அடைபவில்லை என்று சொல்ல முடியாது.

கே: தமிழ் படைப்புலகம் திருப்தி தருகிறதா?

ப: எப்படி திருப்தி தர முடியும்? நாம் ஒரு சந்தைக்கடை சமூகத்தில் இருக்கிறோம். வன்முறை நிறைந்த சமூகத்தில் வாழ்கிறோம். இதில் கிடைக்கிற அனுபவத்தின் வெளிப்பாடாகத்தான் இலக்கியம் இருக்க முடியும். என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் வெறும் செக்ஷை மட்டும் எழுதுவதில்லை. அதற்கு அப்பாறும் தேடிப் போகிறேன். கேள்வி கேட்கிறேன். அதனால் எழுதிறேன். நமக்கு ஒரு பார்வை இருக்கிறது நம்ம வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும் ஆற்றல் இருக்கிறது (We've got an expression about ourselves). அதுதான் இலக்கியமாக வருகிறது. □□ நனி: இந்தியா ஓடு

விழுது விடும் வயை

□
மந்தாரம் போட்டதால் மறை பெய்யும்
என்று இருந்தோம்
வந்த சிறு தூற்றுவெசடு வானம் வெளிநிற்போய்
எந்த அசுமாத்தமும் இல்லாது
மண் மணக்கும் அந்தீவரை;
மீண்டும் அடி நிலத்தில் வைக்கேலா(து)
வெந்து விடும் பாதம்
வெளியில் நடந்தாலோ?

நேற்று வரை தோண்டி
நிலமடந்தை காட்டுகிற ஊற்றுக்கண் கொண்டே
உயிர் வாழ வைத்த பயிர்
நாற்றுப் பதியனிலும்
பாத்தியிலே பூ சிஞ்சாய்
காற்றோடு சாயஞ்சு நிமிர்ந்த கதிர்
முற்றாப் பாற்படுவம்
எல்லாம் ஏன் பஞ்சடைஞ்சாற் போலிருக்கு?

கட்டுக் குலையாமல் காய் சுமந்த தென்னைகள்
 ஏன் வட்டுதீர்ந்து
 இன்றைக்கு வாழ்வியுந்த பெண்களைப் போல்
 மட்டை உரிந்து விழு வாடி மடிகிறது?
 'நிலாவரை நீர்மட்டம் கீழிறங்கிப் போச்சாம்'
 'பலாலி வரை பனையும் படத் தொடங்கி விட்டுதாம்'
 என்ற கதைகள் அடிபடும்
 என்றாலும்;
 என்றும் உடம்பாலே குருதி மழை பொழிய
 நின்றுழைப்போம்
 ஈழத்தை நேசிக்கும், நாங்கள் எல்லாம்
 அக்கரையில்
 எம்மை அடிமைப் படுத்த வந்தோர்
 தக்காளிக் கும்பியாய்
 தலை கால் தகை சிதறக்
 கொத்த வைத்தார் காகம்
 நம் குஞ்சுப் பரம்பரைகள்.

கத்துகிறார் வாய்கிழிய ஏதோ?
 கருணை வெள்ளம் அத்தகையும்
 தம்பிடமே ஊற்றெடுப்பதாய் அந்தோ!
 'மழலைப் பட்டாளம் மடைப் பெடியள்'
 என்றவரேன் அழாக்குறையாய் இத்தனை நாள்
 ஏனாம் அலட்டுறார்?

மந்தாரம் போட்டால்
 மழைவரும் என்றிரோம
 சொந்தக் கரத்தாலே சொர்க்க சுதந்திரத்தை
 இந்தத் தமிழீழ மண்ணில்
 மரமாகக்
 வெந்து கரைவோம்
 விழுது வீடும் வரைக்கும்
 சுந்ததியாய்ச் செய்வோம் சமா.

கல்வயல் வே. சூமாராமி

கூறாச் சேலைகள் " அ
 பட்டு வேட்டிகள்
 கோவில் குடைகள் ஜ
 இன்னும் ங்
 உங்கள் எண்ணம் தா
 கவந்த புலனை வனககக
 ரிதரிவு ரிசய்ய ஸ் "

சு
 ரு
 து
 ங்

எழில் கூடம்

"அஜந்தாஸ்"

54, பெரியகடை

யாழ்ப்பாணம்

கிளை: 25. 4ம் குறுக்குத்தெரு
 யாழ்ப்பாணம்

ஓவியம் என்றால் என்ன?

ஒரு ஓவியத்தினை விளங்கிக் கொள்வது எப்படி? இது பஸரிடையே எழும் ஓவியம் பற்றிய ஒரு அடிப்படையான பிரச்சினை. ஓவியத்தினை மட்டுமேல்லாது பொதுவாகக் கட்டில் கலைவடிவங்களை (Visual arts) விளங்கிக் கொள்வதா யின் அவற்றினை உருவாக்கி நிற்றும் அடிப்படையான கட்டில் அலகுகள் (Visual Elements) பற்றிய அறிவு இன்றியமையாததாகும். ஆறு அடிப்படையான கட்டில் அலகுகள் உள், அவையாவன.

ரேகை (Line)
உருவமைவு (Form)
வடிவம் (Shape)
வண்ணம் (Colour)
தன்மை (Texture)
வெளி (Space)

ரேகை:

கொ. நெட. கொன்ஸ்ரன்ரைன்

ரேகை, ஓவியத்தில் பல்வேறு வகையி னதாக அமையலாம். அது நேர்ரேகையாக இருக்கலாம் வளைந்த ரேகையாக இருக்க லாம். இப்படிப் பலவாறாக அமையலாம்.

ரேகைகள் தனித்தோ அல்லது ஒரு உருவத்தின் புறஎல்லைகளைக் குறிக்குமுட மாகவோ கையாளப்படலாம்.

உருவமைவு:

ஒரு பொருள் வெளியில் ஒரு குறித்த கனவளவை அடைக்க வல்லது. அதேவேளை இந்தக் கனவளவு வெவ்வேறான வடிவங்க ளைக் கொள்ளலாம். இந்த இரண்டு தன் மைகளையும் கட்டி நிற்றும் பதம் தான் உருவமைவு.

உருவமைவு முப்பரிமாணமுடையது. ஆனால் ஓவியத்திலோ இம்முப்பரிமாணத் தன்மை ஒரு மாயை நிலையிலேயே காட் டப்படுகிறது.

ஓவியம் என்றால் என்ன?

“ஒரு ஒவியத்தின் பிரதான விடயம் அல்லது குவிமையம் ஒரு இடத்தில் தான் அமையும்”

வெளியில் பாவிக்கப்படும் வர்ணமானது வடிவம் உருவமைவு ஆகிய இரண்டிலும் எதிர் தன்மையான (Contrast) தாக்கத்தை ஏற்படுத்த வல்லது. இத்தாக்கத்தினை ஒவியத்தின் கருப்பொருளை முனைப்படைபச் செய்யும் வகையில் பாவிப்பதிலே ஒவியத்தின் வெற்றி பெருமளவில் தங்கி நிற்கிறது.

ஒவியத் தொகுப்பு (Composition)

கட்புல அலகுகளின் எழுந்தமான தொகுப்பு ஒவியமாக விடாது. அப்படியாயின் கட்புல அலகுகள் எதனடிப்படையில் ஒவியத்தில் கையாளப்படுகின்றன என்பதே எம்முள் எழும் அடுத்த கேள்வி.

கட்புல அலகுகள் நான்கு முக்கிய அழகியல் அடிப்படைகளுக்கு இடையபடும் படுத்தப்படுகையில் ஒவியம் உருவாகிறது. ஆனால் இந்த அழகியல் அடிப்படைகளை ஒவியம் எப்பொழுதும் அறிய முன்வரக்கூடாது பிரயோகிக்கிறான் என்றதும் முடிவு எட்டிவிட முடியாது. பல சந்தர்ப்பங்களில் ஒவியவின் ரசனை அடிப்படையில் அமையும் தேர்வு இவ்வழகியல் அடிப்படைகளுக்குத் தோதாகவே அமைகிறது.

உதாரணமாக ஒரு நிலக்காட்சியினைக் கருப்பொருளாகவுகைய ஒரு ஒவியத்தினை நோக்குவோம். அதில் காட்டப்படும் நிலப் பரப்பு, ஆகாயம், அண்மையாகக் காட்டப்படவேண்டிய மரங்கள், சேய்மையாகக் காட்டப்படவேண்டிய மரங்கள் இவற்றிற்கிடையேயான நிறவேறுபாடு, இவற்றிற்கிடையேயான அளவுகளில் ஏற்படும் வேறுபாடு போன்ற நுணுக்கங்கள் தக்க விசத்தில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

அதாவது இக்காட்சியில் பயன்படுத்தப்படும் வெவ்வேறு கட்புல அலகுகள் இந்

நுணுக்கங்களைக் காட்டும் வகையில் பரிமாணப்படுத்தப்படல் வேண்டும் (Proportion) இதிலே முதலாவது விதி.

ஒரு ஒவியத்தின் பிரதான விடயம் அல்லது குவிமையம் ஒரு இடத்தில் தான் அமையும். ஆகவே ஒவியத்தின் ஏனைய பகுதிகள் இக்குவிமையத்தினை மேலும் முனைப்படைச் செய்யும் வகையிலேயே அமைய வேண்டும். அத்துடன் ஒரு பார்வையாளன் ஒவியத்தின் எந்த முனையில் இருந்து பார்க்கத் தொடங்கினாலும் அவனது கட்புலப் பயணம் இக்குவிமையத்தினை நோக்கி நகரும் வகையில் ஒவியம் அமைய வேண்டும். கட்புல அலகு தக்க ஒருமைப் பாட்டுடன் (unity) பயன்படுத்தப்படுகையிலேயே இந்த விளைவு சாத்தியப்படுகிறது. இந்த ஒருமைப்பாடு இரண்டாவது அழகியல் அடிப்படை.

ஒவ்வொரு கட்புல அலகும் பல்வேறு பண்புகளில் ஒரு ஒவியத்தில் தோன்றும். உருவங்களை எடுத்துக் கொண்டால் அவை சிறியனவாகவோ பெரியனவாகவோ வெவ்வேறு வர்ணங்களை உடையனவாகவோ அமையலாம். ஒரே பண்புகளைக் கொண்ட கட்புல அலகுகள் ஒவியத்தின் ஒரு பக்கத்தில் தேங்கி விட்டால் ஒவியம் சீரானதாக அமையாது. உதாரணமாக பெரிய உருவங்களை எல்லாம் ஒரு புறமும் சிறியனவற்றையெல்லாம் மறுபுறமும் அமைப்பின் ஒவியம் சீரினை இழந்து விடும்.

இது உருவத்திற்கு மட்டுமல்லாது எல்லாக் கட்புல அலகுகட்கும் மட்டுமல்லாது அவற்றின் தனித்தனிப் பண்புகளுக்கும் பொருந்தும். ஆகவே இவை தக்க சமநிலையில் (Balance) பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். இது ஒவியத் தொகுப்பில் கையாளப்படும் மற்றுமொரு அழகியல் அடிப்படை.

ஒரு ஒவியம் மீதான கட்டிப்புலப்பணம் ஒரு சீரான பயணமாக அமைவது அவசியம். இக்கருத்தினை மிக எளிமைப்படுத்திக் கூறுவதாயின் மாறாத பண்புகளையுடைய ஒரு குறித்த உருவம் குறித்த இடைவெளி களில் ஒரு ஒவியத்தில் மீண்டும் மீண்டும் வருமாயின் அங்கே ஒரு சீரான கட்டிப்புலப்பணம் இருக்கும் எனலாம். ஆனால் சாதாரணமாக கட்டிப்புல அலகுகள் இவ்வளவு எளிமையாக ஒவியத்தில் தோன்றுவதில்லை. ஆகவே வெவ்வேறான பண்புகளையுடைய கட்டிப்புல அலகுகளை தக்க வயம் (Rhythm) ஏற்படும் வகையில் கையாளுவது அவசியமாகிறது. இதவே எமது அடுத்த அழகியல் அடிப்படை.

மேலே கூறப்பட்ட அழகியல் அடிப்படைகள் எளிமையாகத் தோன்றினாலும் அவற்றின் சிக்கலான உண்மைகளைப் பார்வைப்பாளன் உணர்ந்து கொள்வது அவசியமாகிறது. ஒவ்வொரு கட்டிப்புல அலகும் பல்வேறு பண்புகளைக் கொண்டிருக்கும். ஒரு ஒவியத்தில் ஒரேபண்புகளைக் கொண்ட கட்டிப்புல அலகுகள்தான் பாவிக்கப்படும் என்று கூறுவதற்கில்லை.

ஆகஒவியத்தொகுப்பு என்பது பல்வேறு பட்ட பண்புகளையுடைய வெவ்வேறான கட்டிப்புல அலகுகளை அழகியல் அடிப்படைகளுக்கு வியப தோதுப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்ட செயற்பாடு எனலாம்.

ஒவியம் எதற்காக?

ஒவியம் படைப்பது ஒரு பொழுது போக்காகவும் ஒவியம் சேகரிப்பது ஒரு ஆடம்பரமாகவுமே இன்று பலரால் கருதப்படுகிறது.

ஆனால் மனிதன் குகைகளில் வாழ்ந்த நான் முதல் இன்று வரை ஒவியம் மனித வாழ்வியலின் ஒரு பகுதியாக இருந்து வருவதனை ஆராய்ச்சிகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. அத்துடன் நில்லாது இவை மனிதனின் வாழ்க்கைச் செயற்பாடுகளையும் வாழ்முறைகளையும் மட்டுமல்லாது

அவனது நம்பிக்கைகள், வாழ்க்கைத் தத்துவம் பற்றியும் கூறவல்லன.

நமது சமகால வாழ்வில் ஒவியத்தின் தேவையென்ன என்பதே எமது கேள்வி இன்றைய ஒவியம் இன்றைய கலைஞனின் சுயவெளிப்பாடாகவே பெரும்பாலும் அமைகிறது அவனது உளவியல் அவனது வாழ்க்கைத்தத்துவம், அவனது அனுபவம், அவனது கற்பனை இப்படியாகப் பல்வேறு பரிமாணங்களை இவை வெளிப்படுத்துகின்றன.

ஒவியம் சமூகம் சார்ந்த ஒரு தேவை யாகக் கூட அமையலாம் கொள்கைகளைப் பிரதிதித்துவப்படுத்த, அரசியல் பிரச்சாரமாக அல்லது சமூகம் மீதான ஒரு விமர்சனமாகக் கூட அமையலாம். இவையெய்லாம் ஒவியத்தின் தேவையினை நியாயப்படுத்துவதாக நாம் கொள்ளலாம்.

படைப்புச்சாதனம்

பொதுவாகப் பாவிக்கப்படும் படைப்புச்சாதனங்களாவன; எண்ணை வர்ணம், நீர்வர்ணம், வர்ணக்கட்டி (Chalk) கித்தாள் (Canvas), காசிடமட்டை, தூரிசை, சுட்டிப் பலகைக்கத்தி

படைப்புச்சாதனங்களும் ஒவியத்தின் மொத்த வெளிப்பாட்டில் செல்வாக்குச் செலுத்தவல்லன. அத்துடன் படைப்புச் சாதனத்தைப் பொறுத்து ஒவியப்பாணியும் வேறுபடலாம். ஆகவே ஒரு ஒவியம் எதனால் படைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதனையும் நாம் கருத்திலெடுக்க வேண்டும்.

மேலைத்தேய ஒவியம்

ஒவியம் கலைஞனுக்குக் கலைஞன், நாட்டுக்கு நாடு எனப்பல்வேறு மட்டங்களிலும் அதன் வெவ்வேறு பண்புகளில் வேறுபட்டு நிற்கிறது. இருப்பினும் ஒவியத்தினை மேலைத்தேய ஒவியம் கீழைத்தேய ஒவியம் எனப் பருமட்டாக வகுக்கலாம்.

தற்காலத்தில் ஒவியம் என்று கருதுகையில் பலரது மனதில் அது நவீன ஒவியத்தையே ஞாபகப்படுத்தும்.

இந்தப் பகுப்புக்கூட மரபு வழி ஒவியங்களுக்கே சிறப்பாகப் பொருந்தும்.

குடியேற்ற ஆட்சியின் விளைவாகவும் வளர்ந்து வரும் சர்வதேச பரிவர்த்தனையின் விளைவாகவும் இன்றைய ஒவியம் ஒரு சர்வதேசப் பொதுமையை நோக்கி நகர்ந்து செல்பிறகு.

மேலைத்தேய ஒவியம் முக்கியமாக இரண்டு பாரம்பரியங்களுக்கிடாக வளர்ந்து வந்துள்ளது. ஒன்று பிரித்தானிய சிந்தனையோடும் வாயிலாக வந்த விக்டோரியாப் பாணி ஒவியங்கள். ஆங்கிலேய ஆட்சிக்காலத்தின் முற்பகுதிகளில் ஆசியாவில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த இப்பாணியின் வழித்தோன்றல்களாக ராஜாசிவராமர், A. C. G. S. அம்பிகேசுரர் போன்றோரைக் கூறலாம். இவர்கள் ததரூப்பாணியையே கடைப்பிடித்தார்கள்.

மேலைத்தேய ஒவியத்தின் இன்னொரு பாரம்பரியம் பிரெஞ்சுக் கருத்தோட்டத்தின் வழி வளர்ந்து வந்தது. இதன் வழியாகவே நவீன ஒவியம் வந்தது.

நவீன ஒவியம்

தற்காலத்தில் ஒவியம் என்று கருதுகையில் பலரது மனத்தில் அது நவீன ஒவியத்தையே ஞாபகப்படுத்தும். இன்று நவீன ஒவியமும், ஒவியமும் ஒன்றையொன்று பிரித்தே செய்கக்கூடிய பதங்களைப் போலவே பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே நவீன ஒவியத்தினை ஏனைய மேலைத்தேய ஒவியங்களிலிருந்து பிரித்தறிய வேண்டிய ஒரு தேவை ஏற்படுகிறது.

நவீன ஒவியக் கலை இயக்கமானது கலைஞன் தான் வழக்கமுறையாகப் பெறும் அனுபவத்தை அவனது பதார்த்த அல்லது

உற்பனையால் உணரப்பட்ட கப்புல அலகுகள் வாயிலாக அழகியல் அடிப்படைகளுக்கு இயைய ஸ்தூலமான எண்ணக் குறியீடாகச் சேர்த்தல் மூலம் ஒரு ஒழுங்கமைப்புடன் கூடிய - ஒரு நிச்சயத்தன்மையுள்ள - முழுமையான வழிவகைப் பிரதிபலிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

நவீன ஒவிய இயக்கமானது பல இசங்களை (Isms) அடக்கி நிற்கிறது. உலகில் அறிவியல், பொருளாதார, சமூக மாற்றங்கள் ஏற்படுகையில் அது கலை இயக்கியங்களையும் பாதிக்கவே செய்கிறது. இந்தப் பாதிப்பு கணிசமானதாக அமையும் பொழுது அது ஒத்திபாக்குதலை கலை இயக்கிய வாதிகளை இணைத்து சிங்கோப்பாடுகளை முன்வைத்துச் செயல்படத் தூண்டு கிறது. இவர்களின் வாயிலாகவே இந்த இசங்கள் தோன்றுகின்றன.

இவை பற்றிய ஆய்வு எமது நோக்கத்திற்கு அப்பாற்பட்டது. இருப்பினும் இவை முழுவதையும் இரண்டு பிரதான செல்நெறிகளுக்குள் அடக்கலாம்.

அதில் ஒன்று வெளிப்பாட்டுவாதம் (Expressionism), இங்கே ஒவியம் ஒரு ஆழமான உணர்வுத் தூத்தினைக் கொண்டிருக்கும். இத்தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தும் வகையில் ஒவியக் கப்புல அலகுகளில் விசாரத்தை ஏற்றுகிறான்.

மற்றையது அருபவாதம் (Abstractionism) இந்தப் பதம் பல சந்தர்ப்பங்களில் எழுந்த மானத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இச் செல்நெறியில் சுற்றாக வரும் ஒவியம் அருப ஒவியம் (Abstract Art) எனப்படுகிறது. அருப ஒவியம் புறத்தூண்டல்கள் இல்லாமலேயே உருவாக்கப்படுகிறது. எப்படி அருப இசையானது கேட்போரில் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிற

ஒரு ஒலியம் மீதான கட்டிலப் பயணம் ஒரு சீரான பயணமாக அமைவது அவசியம். இக்கருத்தினை மிக எளிமைப்படுத்திக் கூறுவதாயின் மாறாத பண்புகளையுடைய ஒரு குறித்த உருவம் குறித்த இடைவெளி களில் ஒரு ஒலியத்தில் மீண்டும் மீண்டும் வருமாயின் அங்கே ஒரு சீரான கட்டிலப் பயணம் இருக்கும் எனலாம். ஆனால் சாதாரணமாக கட்டில அலகுகள் இவ்வளவு எளிமையாக ஒலியத்தில் தோன்றுவதில்லை. ஆகவே வெவ்வேறான பண்புகளையுடைய கட்டில அலகுகளை தக்க வயம் (Rhythm) ஏற்படும் வகையில் கையாளுவது அவசியமாகிறது. இதுவே எமது அடுத்த அழகியல் அடிப்படை.

மேலே கூறப்பட்ட அழகியல் அடிப்படைகள் எளிமையாகத் தோன்றினாலும் அவற்றின் சிக்கலான தன்மையினைப் பார்ப்பாள் உணர்ந்து கொள்வது அவசியமாகிறது. ஒவ்வொரு கட்டில அலகும் பல்வேறு பண்புகளைக் கொண்டிருக்கும். ஒரு ஒலியத்தில் ஒரேபண்புகளைக் கொண்ட கட்டில அலகுகள்தான் பாவிக்கப்படும் என்று கூறுவதற்கில்லை.

ஆகஒலியத் தொகுப்பு என்பது பல்வேறு பட்ட பண்புகளையுடைய வெவ்வேறான கட்டில அலகுகளை அழகியல் அடிப்படைகளுக்கு வியயபிதா தர்ப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்ட செயற்பாடு எனலாம்.

ஒலியம் எதற்காக?

ஒலியம்படைப்பது ஒரு பொழுது போக்காகவும் ஒலியம் சேகரிப்பது ஒரு ஆடம்பரமாகவும் இன்று பலரால் கருதப்படுகிறது.

ஆனால் மனிதன் குகைகளில் வாழ்ந்த நான் முதல் இன்று வரை ஒலியம் மனித வாழ்வியலின் ஒரு பகுதியாக இருந்து வருவதனை ஆராய்ச்சிகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அத்துடன் நில்லாது இவை மனிதனின் வாழ்க்கைச் செயற்பாடுகளையும் வாழ்முறைகளையும் மட்டுமல்லாது

அவனது நம்பிக்கைகள், வாழ்க்கைத் தத்துவம் பற்றியும் கூறவல்லன.

நமது சமகால வாழ்வில் ஒலியத்தின் தேவையென்ன என்பதே எமது கேள்வி இன்றைய ஒலியம் இன்றைய கலைஞனின் கவனமளிப்பாடாகவே பெரும்பாலும் அமைகிறது அவனது உளவியல் அவனது வாழ்க்கைத்தத்துவம், அவனது அனுபவம், அவனது கற்பனை இப்படியாகப் பல்வேறு பரிமாணங்களை இவை வெளிப்படுத்துகின்றன.

ஒலியம் சமூகம் சார்ந்த ஒரு தேவை யாகக் கூட அமையலாம் கொள்கைகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த, அரசியல் பிரச்சாரமாக அல்லது சமூகம் மீதான ஒரு விமர்சனமாகக் கூட அமையலாம். இவையெல்லாம் ஒலியத்தின் தேவையினை நியாயப்படுத்துவதாக நாம் கொள்ளலாம்.

படைப்புச்சாதனம்

பொதுவாகப் பாவிக்கப்படும் படைப்புச்சாதனங்களாவன; எண்ணை வர்ணம், நீர்வர்ணம், வர்ணக்கட்டி (Chalk) கித்தாள் (Canvas), காசிடம்மை, தூரிசை, கட்டிப் பலகைக்கத்தி

படைப்புச்சாதனங்களும் ஒலியத்தின் மொத்த வெளிப்பாட்டில் செல்வாக்குச் செலுத்தவல்லன. அத்துடன் படைப்புச் சாதனத்தைப் பொறுத்து ஒலியப்பாணியும் வேறுபடலாம். ஆகவே ஒரு ஒலியம் எதனால் படைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும் நாம் கருத்திலெடுக்க வேண்டும்.

மேலைத்தேய ஒலியம்

ஒலியம் கலைஞனுக்குக் கலைஞன், நாட்டுக்கு நாடு எனப்பல்வேறு மட்டங்களிலும் அதன் வெவ்வேறு பண்புகளில் வேறுபட்டு நிற்கிறது. இருப்பினும் ஒலியத்தினை மேலைத்தேய ஒலியம் கீழைத்தேய ஒலியம் எனப் பருமட்டாக வகுக்கலாம்.

பதற்காலத்தில் ஒவியம் என்று கருதுகையில் பலரது மனதில் அது நவீன ஒவியத்தையே ஞாபகப்படுத்தும்

இந்தப் பகுப்புக்கூட மரபு வழி ஒவியங்களுக்கே சிறப்பாகப் பொருந்தும்.

குடியேற்ற ஆட்சியின் விளைவாகவும் வளர்ந்து வரும் சர்வதேச பரிவர்த்தனையின் விளைவாகவும் இன்றைய ஒவியம் ஒரு சர்வதேசப் பொதுமையை நோக்கி நகர்ந்து செல்பிறது.

மேலைத்தேய ஒவியம் முக்கியமாக இரண்டு பாரம்பரியங்களுக்கிடாக வளர்ந்து வந்துள்ளது. ஒன்று பிரித்தானிய சிந்தனையோட்டம் வாயிலாக வந்த விக்ரோறியாப் பாணி ஒவியங்கள். ஆங்கிலேய ஆட்சிக்காலத்தின் முற்பகுதிகளில் ஆசியாவில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த இப்பாணியின் வழித்தோன்றல்களாக ஜாஜார்வீவர்டர், A. C. G. S. லம்புகேகரா போன்றோரைக் கூறலாம். இவர்கள் ததரூப்பாணியையே கடைப்பிடித்தார்கள்.

மேலைத்தேய ஒவியத்தின் இன்னொரு பாரம்பரியம் பிரெஞ்சுக் கருத்தோட்டத்தின் வழி வளர்ந்து வந்தது. இதன் வழியாகவே நவீன ஒவியம் வந்தது.

நவீன ஒவியம்

பதற்காலத்தில் ஒவியம் என்று கருதுகையில் பலரது மனத்தில் அது நவீன ஒவியத்தையே ஞாபகப்படுத்தும். இன்று நவீன ஒவியமும். ஒவியமும் ஒன்றையொன்று பிரித்தே செய்கக்கூடிய பதங்களைப் போலவே பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே நவீன ஒவியத்தினை ஏனைய மேலைத்தேய ஒவியங்களிலிருந்து பிரித்தறிய வேண்டிய ஒரு தேவை ஏற்படுகிறது.

நவீன ஒவியக் கலை இயக்கமானது கலைஞன் தான் வழக்க முறையாகப் பெறும் அனுபவத்தை அவனது பதார்த்த அல்லது

உற்பனையால் உணரப்பட்ட கப்புல அவருள் வாயிலாக அழகியல் அடிப்படையானது இயைபு ஸ்தூலபாண எண்ணக் குறியீடாகச் சேர்த்தல் மூலம் ஒரு ஒழுங்கமைப்புடன் கூடிய - ஒரு நிச்சயத்தன்மையுள்ள - முழுமையான வடிவமாகப் பிரதிபலிப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

நவீன ஒவிய இயக்கமானது பல இசங்களை (Isms) அடக்கி நிற்கிறது. உலகில் அறிவியல், பொருளாதார, சமூக மாற்றங்கள் ஏற்படுகையில் அது கலை இயக்கியங்களையும் பாதிக்கவே செய்கிறது. இந்தப் பாதிப்பு கணிசமானதாக அமையும் பொழுது அது ஒத்த திபாக்கடைய கலை இயக்கிய வாதிக்கையினை துண்டித்துக் கொட்டாடுகளை முன்வைத்துச் செயல்படத் துண்டு கிறது. இவர்களின் வாயிலாகவே இந்த இசங்கள் தோன்றுகின்றன.

இவை பற்றிய ஆய்வு எமது நோக்கத்திற்கு அப்பாற்பட்டது இருப்பினும் இவை முழுவதையும் இரண்டு பிரதான செல்நெறிகளுக்கும் அடக்கலாம்.

அதில் ஒன்று வெளிப்பாட்டுவாதம் (Expressionism), இங்கே ஒவியம் ஒரு ஆழமான உணர்வுக் தூத்தினைக் கொண்டிருக்கும். இத்தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தும் வகையில் ஒவியக் கப்புல அவருகளில் விசாரத்தை ஏற்றுகிறான்.

மற்றையது அருபவாதம் (Abstractionism) இந்தப் பதம் பல சந்தர்ப்பங்களில் எழுந்த மானத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இச் செல்நெறியில் சுற்றாவரும் ஒவியம் அருப ஒவியம் (Abstract Art) எனப்படுகிறது. அருப ஒவியம் புறத்தாண்டல்கள் இவ்வாமலேயே உருவாக்கப்படுகிறது. எப்படி அருப இசையானது கேட்போரில் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது

தொடர்புபடாத அருப ஒலியும் தனது நிறங்கள், கோடுகள், எளிய உருவங்கள் மூலம் பார்வையாளனில் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்த முயல்கிறார்.

முழுமைபான செல்வாக்கும் வெளிப்படுகின்றன. இவ்வகை ஒலியங்கள் ஏறக்குறைய ஒலியனின் கையெழுத்தைப் போன்றது.

ஆனால் Abstractionism என்பதோ Absraction என்ற செயற்பாட்டினைக் குறித்து நிற்கிறது இச் செல்வெறியில் ஒலியன் இயற்கையில் உள்ள பொருட்களை எடுத்து அவற்றில் அசியமற்றவற்றை நீக்கிவிட்டு அதனைச் சாரமாக, பொழிப்பாகக் கருகிறான். இதனைப் பொழிப்புவாதம் என்பதே சாலச் சிறந்தது.

இந்த ஒலியப்பாணியின் வருகையுடன் ஒலிய உலகில் கருத்துக்கள் மாறத் தொடங்கின ஒலியத்தில் ஒலியனின் செல்வாக்கினைக் குறைக்க வேண்டிய தேவையினை இவை உணர்த்தின.

இந்த இரண்டு செல்வெறிகளும் தனித்தனியே ஆராயப்பட்டாலும், இவை இணைந்தே ஒலியத்தில் வெளிப்படும். இந்த இரண்டு செல்வெறிகளின் அறிமுகமே 20ஆம் நூற்றாண்டு ஒலியன் ஒலிய உலகிற்குச் செய்த முக்கியமான பங்களிப்பு.

இதன் பின் தெளிவாக வரையறுக்கப்படாத சில இசைகள் தோன்றின. இவ்வரிசையில் வந்த புதியதற்பவாதத்துடன் (New Realism) இசைகள் படிப்படியாகச் செல்வாக்கு இழந்தன.

இவை இரண்டும் அருப வெளிப்பாட்டு வாதத்தில் ஒன்றிணைகின்றன. இங்கே முற்றான அருபத்தன்மையும் ஒலியனின்

60 களின் நடுப்பகுதி கனிவேய அருப ஒலியம் மேற்கில செல்வாக்கினை இழக்கத் தொடங்கியது. ஒலியத்தில் உருவத்தின் தேவையும் கருத்துப்பரிமாற்றத்தின் அவசியமும் இப்பொழுது பாவலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. □□

19 - 04 - 1992

"தனக்கென வாழாத்

தியாகத்தாய்"

அன்னை பூபதி

நாலாமாண்டு நினைவு.....

"மட்டுநகரீனில் மாமாங்க ளீதியில்
மாமரசி கிடந்தாள் - ஒரு
மாதம் கிடந்தின் மக்களுக்காகவே
மண்ணை அவள் ஆறந்தாள்"

“தயா”லின்
“காலமும் கோலமும்”
கருத்தோவியங்கள்
தொகுப்பு பற்றி.....

- சதா -

இன்று பாவலாக கவனத்திற் பட்டு வரும் ஒவியம் பற்றிய பிரக்ஞை மகிழ்ச்சிக்கரியதும் வாவேற்க வேண்டியதுமாகும். ஒவிய இரசனை. ஒவியம் பற்றிய தேடல், புதிய ஒவியர்கள் உருவாக்குதல் இவற்றினூடாக புதிய படைப்புகளின் கண்காட்சிகளும், நூல்களும் வெளிப்படுதல் என இது பரிணமிக்கின்றது.

இந்தப் பின்னணியில் இன்று நம்முடன் வாழ்ந்து கொண்டு படைப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஒவியர் தயாவும், அவரது காலமும் கோலமும், காட்டுவ சித்திரங்களின் தொகுப்பு நூலின் வரவும் மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றன.

இந்திய இராணுவம் இங்கிருந்த காலத்தில் ஒவியங்களை வரைப ஆரம்பித்தவர் ஒவியர் தயா அவர்கள். சிறு வயதில் இருந்தே ஒவியங்களைக் காரணமாகக் கவனிக்கும் பழக்கமுண்டு. ஆயினும் இந்திய இராணுவம் இங்கிருந்த போது ஏற்பட்ட “குழலின் இறுக்கம்” தன்னைப் படைப்புத் தல் செய்யத் தூண்டியது என்று உறுதிப்படுத்தினார்.

ஆரம்பத்தில் தத்தூப ஒவியங்களையே வரைந்திருக்கின்றார். அவற்றில் திறச்சேர்க்கை, தூரிகையின் நுணுக்கமான பயன், கலை உணர்வு என்பன தயாவை அப்போதே நம்பிக்கைக்குரியவராக அடையாளம் காட்டிற்று.

நூல்களுக்கான முகப்பு அட்டைகள் மற்றும் சங்கீதகருக்கான ஒவியங்களையும் தத்தூபப்பண்பிலேயே வரைந்திருக்கின்றார். தேடல், படைப்புத்தல் - காரணமாகத் தத்தூப ஒவிய வரைதலில் இருந்து தவிர பாணிக்குத் தாவிபுள்ளார்.

ஆரம்பத்தில் வரைந்தவை தவிர இப்பொழுதுள்ளவை நவீனத்துவமான குறியீட்டுப் பண்புகளைக் கொண்டுள்ளனவாகக் காணப்படுகின்றன. நீர் வண்ணத்தைக் கொண்டு தீட்டப்பட்ட ஒவியங்களின் வரிண அமைவு, பார்வையாளனில் உயிர்ப்புடன் உறுதிப்படுத்துகிறது. பார்வையாளன் ஒவியத் துடன் இணைந்து கொள்ளுகிறான். இங்கே கலைஞரும் அவனது படைப்பும் பார்வையாளனில் தட்டில் உறவடைகின்றன.

“கருத்தோவியங்கள் என்பவை கணநேரச் சிரிப்புக்கு மட்டும் உரியவை அல்ல. கணநேரத்தில் கவனத்தை ஈர்த்து கருத்துக்கு விருந்தாகும்.”

“காலமும் கோலமும்” பதப்பாளர்

போர்க்காவ (சமகாவ) நிகழ்வுகளையும், உணர்வுட்டலையும் சிரதானமாகக் காட்சிப்படுத்தும் தயாவிச் ஒவியங்கள் காலப் பிரக்கஞ் கொண்ட கலைஞனாகத் தயாவ இனங்காட்டுகின்றன, ஒருகலைஞனுக்குரிய பண்பு இங்கேதான் அமைகின்றது.

—தயாதன் படைப்புத் தொழிலின் மேலதிகத் தகுதியாகத் தன்னை ஒரு ‘காட்டுனிஸ்ட், டாகவும் அடைபாளப்படுத்தியுள்ளார்.

இன்றைய உலகில் முக்கியமாக, அரசியலை விமர்சிக்கும் நேரடித்திறன் காட்டினுக்கே உண்டு விகடத்தடன் விமர்சிப்பை வெளிப்படுத்தும் காட்டுன் சித்திரத்தின் வளர்ச்சி எம்மும் பொறுத்தவரையில், விட்டம் பெருக்காத நிலையிலேயே உள்ளது. எங்களுடைய காட்டுன் உலகில் சுந்தர் (சிரித்திரன்) என்ற வகையில் மட்டுமே அநேகமாக அறியப்பட்டுள்ளது. சூரி என்பவரும் காட்டுன் உலகில் அறிமுகமாகி இருந்தார். ஆனால் பின்னர் அவருடைய காட்டுன்களைக் காணமுடியவில்லை, எனவே எங்களுடைய காட்டுன் உலகை விசாலிக்கத் தயாவிச் வருகை நம்பிக்கை யூடுவதாக இருக்கிறது. இவசான கோடுகளின் மூலம் கருத்தையும் விகடத்தையும் சேர்த்துத் தருவதில் தயாவிச் முனைப்பு முதன்மைபெறு கின்றது.

ஈழநாதம் பத்திரிகையின் முதலாவது இதழில் ‘அமைதிப் ப(ர) டை போடுறது’ - இவங்கை, இந்திய ஒப்பந்தத் மரணித்து அதை இந்திய இராணுவம் காவிக்காண்டு செல்லுதல் சித்திரத்துடன் காட்டுன் வரைதலை வெளிப்படுத்தத் தொடங்கினார்.

இவங்கையின் இனப்பிரச்சினை, சிங்கள அரசின் இரட்டைத்தன் போய்மைநிலை, (அகியகையற்றிய பேக்கக்களும் - ஷத்த நடவடிக்கைகளும்) பெளத்தப் பேரினவாதம், இந்திய அரசின் தமிழ் மீதான ஆதிக்க நடவடிக்கைகள் என இவர் வரைந்த காட்டுன்கள் கவனிப்புக் கொண்டவை இவற்றடன் ஒரு காட்டுனிஸ்ட் ஓக்குரிய சர்வதேசப் பார்வை கொண்ட காட்டுன்களும் வரையப்பட்டுள்ளன.

தயா ஒரு காட்டுனிஸ்டாகவே பரவலான கவனிப்புக்குள்ளாகி யவர். ஆனால் காட்டுனிஸ்டும் பார்க்க நவீன பாணி ஒவிய முனைப்பி அவரது படைப்புக்களில் மேலோங்கி நிற்கின்றது. “தான் ஒரு காட்டுனிஸ்ட் டாகவே வரலிருப்புவதாகவும் சிறு வயதில் இருந்தே காட்டுன் தனது வெளிப்பிற்கும் மனதுக்குப் பிடித்துப் இருந்தது” என்று சொல்கிறார்.

“வாசிக்கப்படும் செய்திகளுக்கி
டையில் பார்க்கப்படும் ஒரு
செய்தியாக இருப்பது-அதாவது
ஒரு ஓவியமாக இருப்பது என்
பது - காட்டுன் விசேட கவனிப்
பைப் பெறக் காரணமாக அமை
கிறது.”

காலமும் கோலமும் தொகுப்பில்
ம. நிவாந்தன்

பிரண்டி வருடகாலத்தில சமுதாயம் பத்திரிகையில் வெளிவந்த காட்
டுன்கள் சிலவற்றின் தொகுப்பாகவே “காலமும் கோலமும்” வெளி வந்
திருக்கிறது. எங்களின் காட்டுன் உலகில் வெளிவந்திருக்கும் குறிப்பிடக்
கூடிய தொகுப்பு இது.

இவற்றைவிட தமிழீழம், அறிவொளி, தெருப்பு, தனிச், ஆசாரம்
போன்ற சஞ்சிகைகளிலும் தயாவின் காட்டுன்கள் பிரசுரமாகியுள்ளன.

உள்ளம், சிரித்திரன், சுதந்திரப்பறவைகள், விடுதலைப்புலிகள், வெளிச்
சம் ஆகிய பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகளிலும் இவரது ஓவியங்கள் இடம்பெற்
றுள்ளன. 30க்கு மேற்பட்ட ஓவியக்கலை (வாண்)த் திட்டியுள்ளார். தன்
காட்சிகளில் அவை கவனத்தைப் பெற்றவை. போராட்டச் சித்தரிப்புக
ளில் தயாவின் ஓவியங்கள் பரிசு பெற்றுள்ளன.

கவரொட்டிகள். முடிப்பு அட்டைகள். விளக்கப்படங்கள், காட்டுன்
கள், சித்திர எழுத்துக்கள் எனத் தூரிகையினால் தன்னுணர்வுகளைப்
பகிர்ந்துகொள்ளும் இளைஞர் தயா ஆகும்.

சமுத்த ஓவியக் கலையின் வளர்ச்சி காலஒட்டத்திற்கெற்ப நவீனத்
தன்மையுடன் ஏற்படவேண்டும். அலைக்கழிக்கப்பட்டிருக்கும் தமிழினத்தின்
வாழ்க்கையை இருப்புக்கொள்ளச்செய்ய நிகழும் இந்தப் போராட்டத்
திற்கு உழைக்க வேண்டும். இந்த நி:ழவுகளை ஆவணப்படுத்த ஓவியம்
ண்ட கமாக்கப்படவேண்டும் என்ற முனைப்புடன் தயா தொழிற்படுவதை
அவதானிக்கலாம்.

தி. தயானந்தம் என்ற இயற்பெயரைக் கொண்ட தயா யாழ். மத்
திர கல்லூரியில் படிப்பை முடித்துவிட்டு இப்பொழுது யாழ். இந்து ஆரம்ப
பாடசாலையில் விஞ்ஞான ஆசிரியராகப் பணிபுரிகின்றார்.

தனது ஓவியத்துறையின் ஊக்குவிப்புகள் ‘சுய தேடலும், ஓவியம்
பற்றிய பரிச்சயமுடையவர்களுடனான அனுபவப் பகிர்வுகளுமே’ என்கி
றார் தயா.

தயாவின் ஓவியங்கள் வெளிச்சம் 1, 2, 3 ஆம் இதழ்களில் இடம்
பெற்றுள்ளன. இந்த இதழையும் அவரது ஓவியம் அலங்கரிக்கின்றது.

தேடல் முயற்சியும் மிகுந்திரும் பக்குவமும் படைப்புத்தலும் மிகுந்த
தயாவையும் அவரது படைப்புக்களையும் கௌரவிப்போம் ஊக்குவிப்போம்.

தாய்நிலம்

கருணாகரன்

நேற்று
நாற்பது தடவைகள் வந்து போயின விமானங்கள்
வெடிமருந்தையும் இராணுவத்தையும்
அவர்களின் கொலைக் கருவியையும்,
அவை சுமந்து வந்தன.

ஒரு போருக்கான ஆயத்தத்தில்
இப்போது இராணுவம்;
எம்மைக் கொல்லும் இராணுவம்

நேற்றுப் போல இன்றும்
யுத்த முனைவில்
இரண்டு 'வெலி'களின் குற்தேடல்
நம் எல்லோருக்குமே வெறுப்பைத் தருகின்ற
என் குழந்தை,
"கோள் மூட்டி" எனக் கோபம் கொள்கிற
'சுப்பினேன்'..... எல்லாமே
வானில், முசில்கள் சிதைய
சன்னங் கொண்டலைகின்றன.

எங்களின் வாணத்தில்
பறவைகள் திசைகெட்டுப் பறக்கின்றன
சூரியன் சாம்பலாகின்றதே!

ஊரில்,
என்றும் நிழர்ந்தே நிற்கின்ற பனைகளும் அதிர
நம் தலையின் மேலே,
புலன்கள் விரைப்பெடுக்கப் போகின்றன
போர் விமானங்கள்.

எங்கோ வெடிக்கும்
குண்டின் அதிர்வில்

முற்றத்துப் பூக்கள் உதீர்கின்றன
விழிகள் சிதுங்கக் குழந்தைகள் விழிக்கின்றனர்.

○ ○ ○
விடுதலைக் கருவியுடன், போரின் முகங்கொள்ள,
போராளிகள் தயார்.
விடுதலை இச்சை ஒங்கி ஒலிக்கும்
உள்மனதின் கூவலில்
பொண்ணொளி பரப்பும்
கதந்திரப் பேரருக்கு
போராளிகள் தயார்.

நீங்களெல்லாம் வீதிகளில் திரிவீர்;
வெறும் வாய் பேசீ
நிலம், பச்சை, சீவப்பு, வெள்ளை
என்ற வண்ணமாய்
நிறம் பார்த்தலைவீர்.

இந் நேரம் யுத்தம் முண்டிருக்கலாம்
அல்லது எப்போதும் நிகழலாம்
பூவும் சிஞ்சுமாய்ப் பூத்திருக்கும்
முற்றத்து முருங்கை முழியும்
முழு நிலவுடைந்து சிதறும்
வெள்ளாப்போடு, விறைப் பெருக்கும் குளிரில்
நீர் விட்டு வளர்த்த பயிர்
எரிந்த மணம் எங்கும் பரவும்.

அப்பு; பத்திரமாய் அடைத்த வேலி,
உள்ளம் உவந்துருகித் தங்கை
வளர்த்த வெள்ளைப் பேடு,
வெள்ளாட்டுக்குட்டி இரண்டும்
குண்டொன்றினை குழியிலடங்கலாம்
முருமம், அந்நாட்களைத் தீண்டும்.
வீடு திறந்திருக்கும்; கூரையின்றி
இவையல்ல நம் வரழிவு

நீங்களெல்லாம் வீதிகளில் தீரிவீர்
வார்த்தையின்றி; துயர் கமந்து
பேசாது மெளனித்து
இடம் விட்டகற்று...

○ ○ ○
பேரின் பிறகு.

வீசிய குண்டில் வீழ்ந்த முருங்கையைப் போல்
வேறெதுவும் புதிதாய்த் தளிர்க்கலாம்
உடைந்த வீட்டின் முகட்டை விடவும்
அழகாய் ஒரு குடிவ் இனியும் நிமிரலாம்
பனிபடிந்த காலையைப் போலப்
பிறகும் இனிதாய்
பழகிய நாட்கள் எழுந்து வரலாம்.

பொன் பரவிய மாலையில் புழுதியும் அழகாய்
கண்களில் தெரியும் கைகளும் அளையும்
தோட்ட வெளியில் துளிர்க்கும் பயிர்கள்
நம்பிக்கை தரும் நாற்றிறன வேரோடும்
முறிந்த பணையின் அடியில் இளைய
முளைகள் எழுந்து மூசவும் கூடும்.
வீசும் காற்றில் வீசையுடன் ஏறும்
அலைகளின் எழும்பலில் எங்களின் பட்டுகள்.

யாதுவ் நீகழும் என்பதரகுக;
நாம் விரும்பாத போரின்பிறகு
யாவையும் புதிதாய் எழுவதரகுக.

ஆயினும்,
நிலம் வேண்டுமே; நிலம்
எனக்கு, உனக்கு; அவனுக்கு
நம் எல்லோருக்குமான நிலம்
தாய் நிலம்

மைக்கல் எழுதிய சிறுகதை

மைக்கல் எழுதிய சிறுகதை

மைக்கல் எழுதிய சிறுகதை

தேடல்

தேடல்

தேடல்

டீ... சல் எனும் மாட்டு
 வண்டியின் ஓட்டத்
 துடே, காரீரம் கச
 னைக்கிள் மனை ஓட்டியவாறு
 னைக்கிள் வாரிகள்,
 பழுசடைந்த அப்பாதையி
 னுடே தங்கள் பணைத்
 தைத் தெடர்கின்றனர்.
 அநகரிக சிறிய சிறிய
 காளி, நாசதாளி, நாயுரு
 விச்சந்தைகள் அங்கினாள்
 றும் இங்கொன்றுமாக, அப்
 பானை வட்டக்கண்டல்
 கிராமத்தை நோக்கி
 வளைந்து வளைந்து சென்
 றது சைக்கிள்களின் இடை
 நடுவே மீச விராவாரி
 களின் மோட்டார்சைக்கிள்
 களும், கொருளாதாரத்
 தடை எனும் புகையைக்
 கக்கிவாறு புழுதி படிந்த
 அப்பாதையின் பள்ள,
 மெட்டிடங்களில் ஏறி
 இறங்கி ஒருவாறு பிரதான
 விதியை அடைந்தன.
 ஆசனியன் பிடிச்ச
 கல் காலில் அடிச்சப்போட்
 டுது என்றான் கொளி
 நகம் கிளம்பி இரத்தம்
 கசிந்தது

முட்களின் கோரங்கள்
 அவள் பாதங்களைப் பதீ
 பார்த்தன. கொழில் கொ
 டுமை. பசிபுடன களைப்
 புச்சேர்ந்து அவளை வாட்
 டியது. அடிபட்ட தனது
 காவைத் தீய்த்து விட்டித்
 தன் நடையைத் தொடர்
 கிறாள்.

"ஐயோ... இந்தவா...
 னிலை...சீச்சி" எதையா
 பலமாக உற்றுப்பார்க்கின்
 றாள். மீண்டும் ஏமாற்றத்
 தன் கோடுகள் ஆழப்பதந்
 தன; நடக்கின்றன. இன்
 னும் கொஞ்சத் தூரத்தில்
 வட்டக்கண்டல்.

"ஆரது...சைக்கிள்...
 வா...றது" வெய்யிற் கொ
 டுமையால் வருவதைக்
 கண்ணால் உற்று நோக்க
 முடியவில்லை. தன்
 சேலைத்தலைப்பால் தலை
 யை மூடிக்கொண்டாள்.
 காற்றில் மிதந்து வந்த
 தூசு துகள்களுக்குள்ளும்;
 புழுதி படர்ந்த அப்பிரதே
 சத்தை உற்று நோக்கி
 னாள்.

ஸமக்கல் எழுதிய சிறுகதை

மறுபடியும் அவளை ஏமாற்றும் கௌவிக் கொண்டது பக்கத்தில் தெரிந்த வயல் வெளிவய நோக்கி னான் வரம்பில் நின்று இரைதேடிக்கொண்டிருந்த ஆங்காட்டிக்கூடலி ஒன்று; வாஸத்தி பருந்து வட்ட மிட்டால் மெல்ல வாளை நோக்கி பெரும் ஏமாற்றத் துள் ஒசை இட்டவாறு சொம்பியது.

அவளுக்கு பசியும் தாகமும் வாட்டியது. அவளின் பழைய பசலையைக் கொழுவி திழுத்த முட்செடியி மிருந்து தன் சேலையை கிழுவித்துக் கொண்டு தொடர்ந்தாள்.

“வீட்டில குமரர்கள்... என்னபாடோ ஏதுபாடோ”

தனக்குள்ளே கூறிக் கொண்டு தளர்வுடன் நடந்தாள் வழியில் வந்த பையன்களிடம்;

“தம்பி வட்டக்கண் டண்டபுல் பொடினின்ர 'காம்' இருக்குதாம். எங்கை எண்டு சொல்லுங்கோவன்' என்றாள் மிகவும் வேண்டு தனாக.

“அதக்க... எங்களுக் கும் சரியாத் தெரியாது... அந்தப் பழைய கங்கக் கடைக்குக் கிட்டத்தான் எண்டு கேள்விப்பட்ட

...போய் விசாரிக்கப் பாருங்கோவன்” என்றான் ஒருவன்.

“சரியப்பன் வாறன் போயிட்டு”

அதிலிந்து ஒரு கால் மெல்ல அந்தக்கங்கண்ட. சிறிலங்கா இனவாத அரசின புனர்வாழ்வுச்சான் றிதழ்கள் எனும் கருத்தத் சித்திரத்தம் துண்டு போட்டழித்த பல வீடுகள் கண்ணிட்டன பக்கத்தில் தன் முதுக்பிற ஒட்டை களுக்க ஒட்டுப் போட்ட ஒரு பழைய சைவக் கோயில். அதனருகே நின்ற காம்பை ஒருவாறு விசாரித்துச் சென்றடைந்தாள்.

“பாவம் இந்த அம்மா, களைச்சு வந்திருக்குது” தனக்குள்ளே சொல்லிக் கொள்கின்றாள் அவள்.

பட்டு..... நான் வாறன் போட்டு”

“பாவம் இந்த அம்மா, களைச்சு வந்திருக்குது” தனக்குள்ளே சொல்லிக் கொள்கின்றாள் அவள்.

அதிலிந்து ஒரு கால் மெல்ல அந்தக்கங்கண்ட. சிறிலங்கா இனவாத அரசின புனர்வாழ்வுச்சான் றிதழ்கள் எனும் கருத்தத் சித்திரத்தம் துண்டு போட்டழித்த பல வீடுகள் கண்ணிட்டன பக்கத்தில் தன் முதுக்பிற ஒட்டை களுக்க ஒட்டுப் போட்ட ஒரு பழைய சைவக் கோயில். அதனருகே நின்ற காம்பை ஒருவாறு விசாரித்துச் சென்றடைந்தாள்.

தோட்டுக் கரைக்குச் சென்றாள். பஸ் ஒன்று குறுக்காகச் சென்றகொண்டிருந்தது. அவள் போன வழியில் நின்ற மெயின் தோட்டுக்குச் சென்றடையும் பாதையில் இரண்டு நாய்கள் கடிபட்டுக் கொண்டு நின்றன. இவற்றையும் தாண்டி மெயின் தோட்டில் ஏறித் தனது பயணத்தைத் தொடர்ந்தாள்.

“தம்பி இந்தக்க... 'காம்' பொறுப்பாளர் நிற்கிறாரோ?”

“ஆர் அம்மா றமேல் அண்ணனை அவர் ... கிளெந்தக்கிக்குப் போனவர். இனி எப்ப வாறாரோ தெரியாது என்றான் அவன்.

“என்ன... செய்யிறது இங்க வந்தாலும் இந்த நிலை. இவளவு நாளும் அலைஞ்சும் ஒரு முடிவும் கிடைக்கவில்லை. இனி ஆரட்டப் போறது? இனி குருங்குக்குத்தான் போக வேணும்”

“சே... அவ... குட்டக் கேட்டால் தெரியும் என்று வந்தன்..... இப்ப அவரு மில்லை”

தன் மனதுக்குள் அவள் முடிவு எடுத்துக் கொண்டு தளர்ந்த தடையுடன் தன் இருப்பிடத்தை நோக்கி போகின்றாள்.

“அம்மா...சாப்பிட்டிங் களாம்மா”

(2)
“அம்மா...இண்டைக்கு முருங்கனுக்கா போறீங்கள்” என்றாள் ககந்தி.

தேடல்

“ஓம்புள்ளை. போன தடவை வட்டக்கண்டல் போயும் சரி வரேல்லை. அங்க அந்தப் பொறுப்பாளர் கிளிநொச்சிக்குப் போட்டாராம். அது..... தான் முருங்கனுக்குப்போய் கேட்டுப் பாப்பம் எண்டு யோசிக்கலாம்.”

கொட்டினாள். பள்ளந் திட்டி திறைந்த கற்பாங் கான நோட்டினூடே நெந்து வந்தகளைப்புடவன் நெற்றியில் இருந்து வழிந் தோடிய முத்து முதலான வியர்வையில் தெரிந்தது. மீண்டும் ஒருகணம் அந்த வயல் வெளியை நோக்கி னாள்.

அது அறுவடை காலம் வசந்தம் பூசுதுச் சிந்தியிற் தது. வயற்கரைபின் அருகே அமைந்திருந்த சிறு காவற் குடிசை அதிலிருந்து கொஞ் சேத் தூத்தில் அவர்காது வீடு. அதுவே அவர்கள் உலகம். ஊரில் வயல்களில் பொலிக் கொடிகள் உயர்ந்த தன தான் ஆனால் சுந்த தரத்தின் வீடு...

“சரியமமா. எப்பிடி யாவது விசாரிச்சுக் கொண்டு வந்திருக்க” என றாள் மிகவும் ஆவலுடன் சுகந்தி அவள் பஸ் வண்டி யில் ஏறிச் சின்னப் பண்ணையை அடைந்தாள் அதிலிருந்து அரிப்புக்குப் போகிற மெயின் நோட்டி னூடாக முருங்களை நோக்கி விரைந்தாள். இடையே நாலுமைல் வரை ஓர வயல்வெளி, அங்கே.. அந்த வயல் வெளியில் கமக்காரர்கள் கதிரகளைக் கட்டுக் கட்டாகக்கட்டி குடுசுவந்தார்கள்.

□ □ □
அதிகாலைப் பொழு தின் நியலுக்காகக் சுதிர வன் தன் டெண் சுதிர் களை விசய மாய் மேலை வாண நோச்சிக் கிளம்பிக் கொண்டிருந்தான் இச் சூரிய உதயத்தின் தடிவலில் செங்கத்தின் நெல்மணி களைத் தொங்கவிட்டபடி விரிந்து பரந்து காண்பட டன. குளத்தில் இருந்து வாய்க்கால் வழியாகப் பாந்தோடிய நீர் சன் னார் கிராமத்தினூடே பள்ளமடுக் குளத்தை வந்து சேர்ந்தது வாய்க்கால் அருகே இருந்த பிரதான பாதை மிகவும் பழுத டைந்த பாதையாகக் காணப்பட்டது. வழியில் அங்கொன்றும் இங்கொன்று மாண சன நாமாட்டர். ஒங்கியுடர்ந்த பாலக்காட் டின் ஊடு வளைந்து சென்ற அப்பாதை ஒரு நிதி பின் ஓட்டப் போல அக் கிராமத்தின் எழிலுக்கு வளப்புட்டியது.

வழிநெடுக்க கிடந்த சிறு சிறு கூளங் கற்களை ஏதோ சந்தனையில் தடி யால் தட்டித் தட்டிக் கொண்டவாய்க்கால் மேட் டைச் சென்றடைந்தான் சுந்தரம். அதிலிருந்து தனது பெருவிழிளை அகல விரித்தான். தங்கா கமத் துக் கொட்டில் கண்ணில் படது பழைய சாரத்தை மடித்து இடுப்பில் கட்டிக் கொண்டான். வேகமாகப் பாய்ந்து கொண்டிருந்த அழையினூடே வெது சிர ம்ப்பட்டு கரையைத்தாண்டி வீட்டிற்குள் நுழைவெட டுக்குத் தேவையான அரி வாள, தண்ணீர்க்குடம் எடுத்து வைத்தான். குடி சைக்குள் அவன் மனைவி தெனரி வயதுக்கு வந்து விட்ட முன்று குமடுகள், அவர்வாது புகழ்ச்சிக்குரிய மகள் சூரி. விடியப்புறத் தேட வேலைபைத் தோ டங்கனால் நேரத்துக்கு முடிச்சிடலாம் என்று கொண்டபடி தேனீசைக்

வெளியில் உச்சிக்கு வந்து கொண்டிருந்தது தனவழிடி அவளை வாட்டி யது. நோட்டினூடே சிறு டைலிக்கடல், அதனருகே களைப்பாறுவதற்காகப் போய் அமர்ந்து கொண்டாள். வடலியில், தங்கி நின்ற காட்டுப்புறா வெள்ளு வீரிட்டபடி மேலெழுந்தது.

யும் இன்னும் இரண்டு மைல் போக வேண்டும்” அலுத்துக்

தேடல்

<p>"அம்மா நானொருக்கா கடைக்குப் போய்ட்டு உரட்டே" குரிகேட்டான்</p>	<p>பம்?" என்றான் கௌரி வேண்டுவதாக.</p>	<p>"வாபுள்ளை நான் கூட்டிட்டுப் போய்விடுறன்" என்றார் மணிக்கத்தார் பரிதாபத்துடன்.</p>
<p>"கெதியா வாப்பு" என்றார் தாய் கௌரி"</p>	<p>"இல்லையம்மா அப்பிடி ஒருத்தரும் இல்லையேய்மா நீங்க எங்கை இருந்து வந்தீங்க?"</p>	<p>"வேண்டாமன்ன இன்னம் கொஞ்சத் தூரம் தானே; போயிடலாம்." என்றான் அருகே நின்ற விளா மரங்களினூடே இருந்த மாதென்று பக்கத்துப் பற்றைக்குள் ஓடி மறைந்தது.</p>
<p>பனை உடலியில் இருந்து வந்த குளவி ஒன்று பறந்து வந்து அவள்காதருகே பேரி ரைச்சலுடன் ரீங்கார மிடவற்று மறைந்தது.</p>	<p>"பெரிய மடுவிலை இருந்தப்படி ஆரோமு மாச மாச்சுது இன்னமும் என்ற பிணையைக்காணக் கிடைக்கேன்"</p>	<p>"சரிபுள்ளை நான் உரட்டே." "ஓம் அண்ண" என்றான் மிகவும் சளைப்புடன்.</p>
<p>"திடீ" என்றவறாகத் தன்னை நிதானப்படுத்திக் கொண்டாள் பழைய ரூபங்கள் சிலகணங்கள் அவளைக்கிறங்கவைத்தன. வயலைப் வெறித்துப்பார்த்தவாறே பெரு முச்செறிந்தாள். வெயிலில் வயலில் அசல் பறந்தது. புற்களும் கருசிப் போய் விட்டன.</p>	<p>"பண்டிவிரிச்சானிலை போய்க் கேட்டுப் பாருங்கோ; சில வேளையில் நிற்காமம்" என்றான் அந்தப் போராளி.</p>	<p>அவள் தன்ப்பணத்தை தொடர்ந்தாள் பாலம பிடி யாவைப் பிளிறிக் ஓசைபோடு அடர் காட்டுப் பாதையாக் மடுக் கோயிலை சென்றடைகிறாள்.</p>
<p>"இன்னும் இரண்டு மைல் போக வேணும்" தளது பயணத்தைத் தொடரிகின்றாள். வண்டி நில்லின் நெரிப்பால் உடைந்து கிடந்த சிறுகுறு ணிக்கர்கள் செருப்பில்லாத அவளது பாதங்களைத் தின்றன. ஒருவாறு முருங்கை அடைந்தாள். அங்கு சந்தியில் இருந்து இருந்து யார் தூரத்தில் உள்ள யள்ளிக்கூடத்திற்கு கருகாமையில் இருந்த காம்பைச் சென்றடைந்தாள்.</p>	<p>"சரி அப்பு ...நான்..... போட்டுக்கொறன்." மறுபடியும் பயணம் தான். சும்மா வா விடும் இந்த முட்டித்தயாதைகளை</p>	<p>.....மீண்டும் கணவன் மறைந்த நாள் நினைவுக்கு வந்தது. கறுப்பு சட்டைக் காரர்கள் வேட்டையை முடித்துவிட்டு தங்கள் தளத்திற்குத் திரும்பி துந்தார்கள். வழியில், வாய்க்காலில் எங்கு பார்த்தாலும் வெட்டுண்ட உடலங்கள், ஒரு கணம் பறந்தால் மனம் உடலங்கள் மீது நிலைத்தது பெரிய ஆலமாத்கடியில் இருந்த கூறைக்கிடாய் ஒன்று சீக்கிடப்படி மேல் எழுந்தது. பாலம் பிடிப் பக்கம் இருந்து பெரிதாக</p>
<p>"தம்பி, குரி எங்கிற பெடியன் வந்தவனாய்</p>	<p>(3) "என்ன புள்ளை திடீர் எண்டாய் போலை; இந்த பிரச்சனையான தோத்துக்குள்ள " என்றார் மணிக்கத்தார். "இவனத்தான் தேயப் போறன். மூண்டு மாதத்துக்கு முதல்வ முருங்கனுக்குப் போனான் அங்கையும் இல்லை. சில வேளையில் பண்டி விரிச்சானிலை நிற்பாணெண்டுதான் வந்தான்"</p>	<p>பாலம் பிடிப் பக்கம் இருந்து பெரிதாக</p>

வேளிக்கல்

51

தேடல்

ஏமாற்றம் அங்கிருந்து ஆத்
திமோட்டைக்கு கடைசிய
பெயரை ரூபகத்தில் வைத்
துக் கொண்டு புறப்படுகி
றாள். வழியில் பாற்பி
போய்க் கிடந்த பாலை
மரத்திலிருந்து புறாக்கள்
சிறகுகளை சடசடத்தவாறு
கிளம்பின.

(4)

"உதார, மாணிக்கம்
அண்டையா..... வாங்க
இருக்க" என்றான் மூன்
றாவது மகள் பவளம்.

"எப்பிடி பிள்ளை
கடீம்" மாணிக்கத்தார்
பேட்டார்.

"மரவள்ளி
வச்சாங்கள். எப்படியோ
சீவியம் போகுதண்ணை"
என்றாள் கௌரி.

"பிள்ளை கௌரி....
நேற்று நம்மட குரி மாதி
ரிதெதிரிக்கு. பெடிய
ளோட வானில ஆத்தி
மோட்டைப்பக்கம் போவ
வங்கள். நீ..... ஒருக்காய்
பார்த்திட்டு வாவன்
பிள்ளை"

ககத்தி, வசத்தி, பவ
ளம், நாய் கௌரி எஸ்
லோரும் ஆச்சரியத்துடன்
பார்த்தார்கள். விழிகளில்
ஆவல் வழிந்தது. தம்பிக்
கையில் சடசடனாக அசை
ஒளிர்ந்தன.

"அப்ப அண்ணை
இப்ப போனா கண்டிட
லாம் என்ன"

"போனமாதத்துக்கு
முதலே மத்தான் அம்மா
பண்டிவிரிச்சானுக்குப்
போவை அன் அங்கக்
இல்லை என்று போட்டா
ங்கள் திரும்பி அம்மா வந்
திருக்கிறா" என்றாள்
ககத்தி.

"அப்ப பிள்ளை நான்

பேட்டுவாறன்"

மாணிக்கத்தார் நடந்தார்.

ஓம்.. அண்ணை.. ஓம்"
என்றாள் கௌரி.

அதிகால குரிப உத

யத்தின் முன் வெள்ளாப்
போடு ஆத்திமோட்டைக்கு
நடந்தாள். பனி படர்ந்த
வீதியில் கட்டுக் கோழி
களின் சுவடுகளின் மேல்
இவளின் சுவைகள் புதிதாக
அடையாளப்படுத்தின
அந்தப் பாதையில். சன்
னார் ஒற்றையடிப்பாதை
யிலூடு புழுதி படிந்த அந்
தப் பற்கறையின் ஊட்ட
வளைந்து சென்றது. அந்த
ஒற்றையடிப் பாதை சன்
னார் அணையையும்

தாண்டி ஒரு வெட்டையின்
மீதங்கது. வெட்டையில்
இருந்த வெண்ணிகாக்குகள்
யாவும் உயரப் பறந்தன.
செய்வடையில் இருந்த கறை
யான புற்றுக்கள் இடிந்து
முட்டாட்டுக் கிடந்தன
பன்றி இடித்திருக்கவேணும்
வெய்யில் காலம் என்றடி
யால் திலம் பாளம் பாள
யாக பிளந்திருந்தது ஒரு

வாறு ஆத்திமோட்டைக்கு
அடுகே சென்று விட்டாள்.
வெய்யில் உச்சித்து மேல்
ஏறி விட்டது நடந்த
கணையடி, ஒரு வீட்டில்
தண்ணீர் வாங்கிக் குடித்து
விட்டு குரி திருந்த அந்தக்
'ளம்'பை நோக்கி விரைந்
தாள்.

அப்போது தன் தாய்
தன்னைத்தேடி வருவதை
சாளரத்திலூடே அவதா
னித்த குரி-

"டேய்..... அம்மா
வாறாடா... நான்
இல்லை என்று சொல்
லடா..... எனக்கு அவசர
மான வேலை இருக்குது.
அது முடிய விட்டித்தான்
சத்திப்பன் என்று சொல்லு
கெதிப்பாப் போடா"
விரட்டுகிறான்; பக்கத்தில்
நின்ற போராளியை இவ
னுக்கும் பாசம் உண்டுதான்
இல்லாவிடில் பாசறை
வரைக்கும் வந்திருக்க
மாட்டான்.

அன்று பெரிய மழையில்
அந்த நடுச்சாமத்தில் எத்
தனை பேர் கொட்டுண்டார்
கள். எத்தனை பேர் திக்
கொறையாசார்கள். நேரிக்
பார்த்தவனுக்குத்தானே
அந்தக் கொடுமையின் விஸ்
வரூபம் தெரியும். அதில்
தன் தந்தையை வெட்டும்
போது கூட முன்னால்
இருந்து தப்பியோடி வந்த

வேளிக்கை

51

தேடல்

ஏமாற்றம் அங்கிருந்து ஆத்
திமோட்டைக்கு கடைசிய
பெயரை ரூபகத்தில் வைத்
துக் கொண்டு புறப்படுகி
றாள். வழியில் பாற்பி
போய்க் கிடந்த பாலை
மரத்திலிருந்து புறாக்கள்
சிறகுகளை சடசடத்தவாறு
கிளம்பின.

(4)

"உதார, மாணிக்கம்
அண்டையா..... வாங்க
இருக்க" என்றான் மூன்
றாவது மகள் பவளம்.

"எப்பிடி பிள்ளை
கடீம்" மாணிக்கத்தார்
பேட்டார்.

"மரவள்ளி
வச்சாங்கள். எப்படியோ
சீவியம் போகுதண்ணை"
என்றாள் கௌரி.

"பிள்ளை கௌரி....
நேற்று நம்மட குரி மாதி
ரித உதாரிக்கு. பெடிய
ளோட வானில ஆத்தி
மோட்டைப்பக்கம் போவ
வங்கள். நீ..... ஒருக்காய்
பார்த்திட்டு வாவன்
பிள்ளை"

ககந்தி, வசந்தி, பவ
ளம், நாய் கௌரி எஸ்
லோரும் ஆச்சரியத்துடன்
பார்த்தார்கள். விழிகளில்
ஆவல் வழிந்தது. தம்பிக்
கையில் சடர்சடர் அசுவ
ஒலிர்ந்தன.

"அப்ப அண்ணை
இப்ப போனா கண்டிட
லாம் என்ன?

"போன மாதத்துக்கு
முதலே மரதான் அம்மா
பண்டி விரிச்சானுக்குப்
போவை அ.ன அங்கக்
இல்லை என்று போட்டா
ங்கள் திரும்பி அம்மா வந்
திருக்கிறா" என்றாள்
ககந்தி.

"அப்ப பிள்ளை நான்

பேட்டுவாறன்"
மாணிக்கத்தார் நடந்தார்.

ஓம்... அண்ணை... ஓம்"
என்றாள் கௌரி.

அதிகால குரிப உத
யத்தின் முன் வெள்ளாப்
போடு ஆத்திமோட்டைக்கு
நடந்தாள். பனி படர்ந்த
வீதியில் கட்டுக் கோழி
களின் கவடுகளின் மேல்
இவளின் கவகள் புதிதாக
அடையாளப்படுத்தின
அந்தப் பாதையில். சன்
னார் ஒற்றையடிப் பாதை
யிலூடு யூதி படிந்த அந்
தப் பற்கறையின் ஊட்ட
வளைந்து சென்றது. அந்த
ஒற்றையடிப் பாதை சன்
னார் அணையை யும்

தாண்டி ஒரு வெட்டைநில
மிதந்தது. வெட்டையில்
இருந்த வெண்ணிகாக்குகள்
யாவும் உயரப் பறந்தன.
செய்வடையில் இருந்த கறை
யான புற்றுக்கள் இடிந்து
முட்டாட்டுக் கிடந்தன
பன்றி இடித்திருக்கவேணும்
வெய்யில் காலம் என்றடி
யால் நிலம் பாளம் பாள
மாக பிளந்திருந்தது ஒரு

வாறு ஆத்திமோட்டைக்கு
அடுகே சென்று விட்டாள்.
வெய்யில் உச்சித்து மேல்
ஏறி விட்டது நடந்த
கணைப்பு. ஒரு வீட்டில்
தண்ணீர் வாங்கிக் குடித்து
விட்டு குரி திருந்த அந்தக்
'காம்'பை நோக்கி விரைந்
தாள்.

அப்போது தன் தாய்
தன்னைத்தேடி வருவதை
சாளரத்திலூடே அவதா
னித்த குரி-

"டேய்..... அம்மா
வாறாடா... நான்
இல்லை என்று சொல்
லடா..... எனக்கு அவசர
மான வேலை இருக்குது.
அது முடிய விட்டித்தான்
சத்திப்பன் என்று சொல்லு
கெதிப்பாப் போடா"
விரட்டுகிறான்; பக்கத்தில்
நின்ற போராளியை இவ
னுக்கும் பாசம் உண்டுதான்
இல்லாவிடில் பாசறை
வரைக்கும் வந்திருக்க
மாட்டான்.

அன்று பெரிய மழையில்
அந்த நடுச்சாமத்தில் எத்
தனை பேர் கொட்டுண்டார்
கள். எத்தனை பேர் திக்
கொறையாசார்கள். நேரிக்
பார்த்தவனுக்குத்தானே
அந்தக் கொடுமையின் விஸ்
வரூபம் தெரியும். அதில்
தன் தந்தையை வெட்டும்
போது கூட முன்னால்
இருந்து தப்பியோடி வந்த

மைக்கல் எழுதிய சிறுகதை

வனுக்குத்தான் தெரியும்; அக்கிரமத்தில் நிகழ்ந்த அவலங்களை

இன்றும் எதிரிகளை அழிப்பதற்கு எத்தனையோ சந்தர்ப்பங்கள் வரும். அந்நேரத்தில் என் ஆதிம உடிப்புக்களைத் தீர்த்துக்கொள்வன். என்ற இலட்சியத்துக்காகவே இவன் இவ்வாறு அந்தப் போராளியிடம் சொல்லியனுப்பினான். அந்தப் போராளி கௌரியிடம் கேட்டான்.

"அம்மா ஆருட் டையம்மா வந்தனீங்க,"
"என்ற மகன் குரியிட்டத் தான் அப்பு"

"அம்மா அவர் இங்க தானம்மா இருக்கிறார். பிறகு வந்துசந்திப்பாராம் தான் சொல்வையைம்மா உங்களை மனதன் இப்ப டிச் சொல்வச் சொன்னார்."

"சரிதம்பி தான் வாரன் போயிரய"

நெஞ்சு விம்மித் தணிற் றது.

-5-

அடம்பன் மண் செம் மண் ஆடிய நினம். இராட் சதர்கள் பலர் கொல்லப்

பட்ட நினம். அடம்பன் மக் களின் அழகைக்கு ஒய்வு கொடுத்த நினம்.

அப்போது தான் புலிகளின் மாபெரும் தாக்குதல் நடாத்தப்பட்டது. புரட்சிகோஷத்தோடு அணிதப்படைக்குப் புறப்படவர்களுள் கௌரியின் மகன் குடியும் உடந்தான்.

மகன் அடம்பனில் திற்பதைக் கோவிப்பட்டு தாய் ஒட்டாடி வந்தான். அங்கே ஆட்டாடி வெளியில் சில மாவீரர்களைது புகழுட்கள் அஞ்சலிக்காக வைக்கப்பட்டிருந்தன அணியணியாய் திரண்டு வந்தவர்களுவ் தன் தாயை அவன் மறந்துவிடவில்லை மாறாகத் தாயைச் சந்திக்கும்முன் தான் எனது திறைவேற்ற வேண்டும் என்று நிகைத் தானோ, அதை முடித்துக் கொண்டு சேருடையணிந்து எதிரிகளை எந்நேரத்திலும் எதிர்கொடுக்கவன் எனும் உறுதியுடன் ஆயுதம்தரித்து நின்றான் தனது மகன் இவ்வளவு சுவத்தி ளுக்குள் திற்பதைத் தாய் கௌரி இன்னமும் காணவில்லை.

இறந்த மாவீரரது புகழுட்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்த வந்த மக்களிடையே, இவரும் வரிசையாக நின்று அமுதவண்ணமே இருந்தார். ஒவ்வொரு மாவீரரது புகழுட்களையும் பார்த்து அமுதமுது கண்ணில் நீர்கூட இல்லாது தொண்டைக்குள் விக்கித்து அங்குக் கொண்டது. அப்போது.

"அம்மா... இதி... வை உங்கட பிள்ளையுமே கிடக்குது" என்றார் மிகவுட்பரிதாபத்துடன் ஒருவர்

"இவ்வையப்பு எவ்வாமே என் பிள்ளை தான். ஆனால் தான் பெத்த பிள்ளையை மட்டும் இதுதற்குக் காணவில்லை" என்று சொல்லி வாய்முறுவதற்கு முன்னேறி.

"அம்மா" என்றவாறு கம்பீரமான தோற்றத்துடனே முன்னிறின்று நான் குரி. வயல் வேலையில் திறமை யாகச் சொல்வதையிட்டுப் பெருமிதம் கொண்டவள் இப்ப அவன் நிற்கும் தோற்றத்தைக் கண்டு மனதில் பூரிப்படைந்தான். □□

தொடர்பியலும் ஒலி ஒளிப்பதிவு நாடாவும்

தொடர்பியலிற் புதிய பரிமாணங்களை வழங்குவதில் "வீடியோ" நாடா சிறப்பிடம் பெறுகின்றது.

சுயா. ஜெயராசா

மிக்க குறுகிய காலத்தில் உலகளாவிய ஒரு தொடர்பு ஊடகமாக வீடியோ வியாபித்து விட்டது. உலகில் வீடியோ செழிப்புப் பிரதேசங்கள் நாளுக்கு இனங்காணப்பட்டுள்ளன. அலை, ஜப்பான், தென்கிழ ஆசியா அரபுநாடுகள், ஐரோப்பா - வட அமெரிக்கா என்பனவாகும். சுமார் 700 இலட்சம் பதிவு செய்யப்பட்ட வீடியோக்களும், 5000 இலட்சம் வெற்று வீடியோக்களும் விற்பனை செய்யப்பட்டு விட்டன (யூனெஸ்கோ 1988)

"அம்பெக்ஸ்" "சொனி" ஆகிய நிறுவனங்கள் ஒலியைப் பதிவு செய்து மீட்டுகக்கூடிய மின்காந்த நாடாக்களைத் தயாரித்தன. இந்த நிகழ்ச்சி 1943 ஆம் ஆண்டளவில் நிகழ்ந்தது. 1969 ஆம் ஆண்டில் சொனி (அரை அங்) அக்காய் (கால்அங்) ஆகிய நிறுவனங்கள் கறுப்பு வெள்ளை ஒளிப்பதிவு நாடாக்களைத் தயாரித்தன. பிலிப்ஸ் நிறுவனம் 1974 ஆம் ஆண்டில் வண்ண ஒளிப்பதிவு நாடாக்களை அறிமுகம் செய்தது. ஆனால் 1978 ஆம் ஆண்டிலிருந்து மேற்கு நாடுகளில் வீடியோ வீட்டுப் பாவனைக்கு வரலாயிற்று.

தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரை வீடியோவின் ஒரு தலைப்படி சமமான உபயோகம் மேலோங்கியுள்ளது. சினிமாவை வீடுகளுக்குள் கொண்டு வந்த ஒரு சாதனம் என்ற பண்பு இங்கு விதந்து பாராட்டப்படுகின்றது. சிராமப் புறங்களிலே நிற்கப்பட்டுள்ள வீடியோ வட்டகை நிலையங்கள் சினிமா விதியோசனை நிலையங்களாக இயங்குகின்றன. பொதுவாக வர்த்தகத்திரைப்படங்களுக்கே வீடியோ கொள்வோர் மத்தியிற் கூடுதலான கேள்வி உண்டு. ஒருவகையில் இங்கிலாந்திலும் இதே வகையான அனுபவமே காணப்படுகின்றது. பரபரப்பான திரைப்படம் 50,000 அலகுகள் வீடியோ மூலம் விற்பனையாக கலைத்திரைப்படங்கள் 5000 அலகுகள் வரையில் விற்பனையாகின்றன.

குடும்ப நிகழ்ச்சிகளை ஆவணப்படுத்தல் என்ற வகையில் வீடியோவுக்கு ஒரு மூதல் மையான இடம் உண்டு ஆயினும் எமது பாரம்பரிய சடங்கு முறைகளுக்கு இயைந்த

வேப்ப மசநிழலில்
 விளையாடித் திரிந்தவன்
 மாமர நிழலில் மத்தள மடித்தவன்
 கொய்யா மரத்தில
 பழங்கள் தேடி
 அணிலாய் பசய்ந்தவன்
 இன்று
 தழிற் றழித்தின்
 எல்லையில் நின்று
 கண்விழித்து
 காவல் செய்யும்
 காவலன்தான் இவன்.

செல்வி சகுந்தலா அருணகிரிநாதன்

அன்று
 வேப்ப மரத்தின்
 விதை பொறுக்கி எடுத்தவன்
 இன்று
 வீடுகளைவக்கு
 விதை போட்டுக் கொண்டிருக்கின் -
 றான்.

விளையாட்டுத் திடலில்
 வேடம் தரித்தவன்
 பரிகு பெற்றவன்
 மக்களையும்
 மகிழ் வித்தவன்
 அந்த
 மக்களின் மகிழ்ச்சி
 நிலைப்பதற்க்காக
 போர் வேடம் தாங்கி
 நிற்கின்றான் இன்று.

கல் கொண்டு
 கவண் விசி புள்ளினங்கள்
 தேடித் திரிந்தவன்
 போர்க் கருவி கொண்டு
 இன்று எதிரிகளைத்
 தேடித் திரிகின்றான்.

அன்று
 சிறுவனாக
 வீட்டின் ஒழுங்குகையில்
 குதவை மொழிந்து
 மழலைக் செவ்வங்களுடன்
 மழலையாக
 வலம் வந்தவன்

காவலன்

இன்று
 செந் தழிற் சீமையில்
 விதியில்
 'காவலன்' ஆக
 வலம் வருகின்றான்
 தழிற் றழித்தின்,
 தழிற் றழித்தின்
 "காவலன்"

26

சுவாமிநாதர்

சகல விதமான
நவீன
பாதணிகளுக்கும்,

பி (F) ராங் எம்போறியம்
16, 38 கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தென்
தமிழ்மூத்தில்
புரவும்
சிங்களம்

“தென் தமிழ்மூத்திலிருந்து
வெளிவரும்
சுதந்திரச்சுடர்
கல்லச்சு இதழில்
இருந்து தொகுக்கப்பட்டது.

தமிழர்களின் தாயகப் பிரதேசமான தற்போதைய அம்பாறை மாவட்டத்தில் தமிழர்களின் சொந்த நிலங்களில் வசதி வாய்ப்புகளுடன் திட்டமிட்ட முறையில் சிங்களக் குடியேற்றத்தை நடத்தி சிங்களவர்களுக்கான அம்பாறைத் தொகுதியை உருவாக்கியுள்ளது சிங்கள அரசு.

அம்பாறை மாவட்டம் உருவாக்கப்பட்டதன் பின்னர் மூலம் மக்களே பெரும் பாண்டமையாக வாழ்ந்து வந்தனர். இந்த நிலை மெல்ல மெல்ல மாற்றமடைந்து தற்போழுது சிங்களப் பெரும்பான்மை மாவட்டமாக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

கல்லையா அபிவிருத்தித் திட்டம் என்ற போர்வையில் தமிழர்களின் பூர்வீக நிலங்களில் சிங்களவர்கள் குடியேற்றப்பட்டதை நாம் அறியாமல் இல்லை.

காலத்துக்குக் காலம் சிங்கள இனவாத அரசு இன வன்முறையைத் தூண்டியதனால் விவசாயத் தொழிலை மேற்கொண்ட தமிழர்களும், தொழிற்கூலிகளில் வேலைசெய்துவந்த தமிழர்களும் தமிழர் பிரதேசங்களிலிருந்து விரட்டப்பட்டனர். இவ்விடங்கள் எல்லாம் சிங்களவர்களின் வந்தவீடுகளாகவும், தொழிலிடங்களாகவும் மாறின.

மூலம் மக்கள் பெரும் பாண்டமையாக (தூங்கள்) வாழ்வதால் அம்பாறை மாவட்டம் தங்களுடைய மாவட்டம் என்று கருதிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் ஆனால் சிங்கள அரசியல் தலைமைப் பீடங்களோ தங்கள் இன விரோதப் போக்கின் தன்மையில் கீழ்க்கு மாகாணத்தைச் சிங்கள மாகாணமாக மாற்ற வேண்டும் என்ற திட்டத்தின்படி அம்பாறை மாவட்டத்தின் எல்லை நிர்ணயங்களை மாற்றினார்கள்.

அருகிலுள்ள மாவட்டங்களான மட்டக்களப்பு மாவட்டம், கொண்டுகலை மாவட்டம், பதுளை மாவட்டம், பொலநறுவை மாவட்டம் ஆகியவற்றின் பிரதேசங்களின் சில பகுதிகளை அம்பாறை மாவட்டத்துடன் இணைத்து சிங்கள சனத்தொகையை அதிகரிக்கவாயினர்.

தொகுதிமுறையில் தேர்தல்கள் மூலம் அப்பாறைத் தொகுதியில் ஒரு சிங்களப் பாராளுமன்ற உறுப்பினரும், சம்மாந்துறை, கல்முனை, பொத்துளில் ஆகிய தொகுதிகளில் மூன்று முஸ்லீம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும், பொத்துளில் தொகுதி இரட்டை அங்கத்தவர் தொகுதியாதலால் ஒரு தமிழ் பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் தெரிவு செய்யப்பட்டு வந்தனர்.

சிறிலங்காவில் விசீதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ தேர்தல்முறை அறிமுகப்படுத்தப் பட்டதனால், அப்பாறை மாவட்டத்தில் இருந்து நான்கு சிங்கள இனப்பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும், ஒரு முஸ்லீம் பாராளுமன்ற உறுப்பினரும், ஒரு தமிழ் பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

விசீதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையினால் சிறுபான்மை இனத்திற்குப் பாதுகாப்பு நிலையையே அப்பாறை மாவட்டத்தில் காண்கின்றோம். இப்பாறான நிலையைய அப்பாறை முஸ்லீம் மக்கள் நன்றாக உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு சிறுபான்மை இனத்தைப் பயன்படுத்தி, மற்றுமொர் சிறுபான்மையினத்தை நகக்குடிக் கிங்களப் போரினவாதத்தின் துணைமையாகவும் சிறுபான்மை இன மக்களும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

குடியேற்றப்பட்ட சிங்கள மக்களின் இயற்கைப் பெருக்கத்தைக் கொண்டு விரைவாகச் சிங்களப் பெரும்பான்மையை ஏற்படுத்த முடியாது என்ற எண்ணத்தில் துரித கதியில் சிங்கள மக்களை அரசு திட்டமிடும் குடியேற்றி வருகின்றது.

உருவாக்கப்பட்ட அப்பாறை மாவட்டத்தின் பாதிப்பிதேசத்தை அபகரித்து சிங்களவர்களின் முஸ்லீம்களின் கொந்த நிலமாக மாற்றிய சிங்கள இனவாத அரசு 11-05-1970 க்குப் பிறகு மீண்டும் எமது தாயக மண்ணில் உருவான ஆக கிரமிப்புக் கெதிரான போரின நன்றாகப் பயன்படுத்தி தனது கடந்தகாலத் திட்டங்களை அமுல்படுத்தத் தொடங்கியது.

தற்பொழுது பொத்துளில் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த 1305 தமிழ்க் குடும்பங்கள் தங்கள் உயிருக்குப் பாதுகாப்பு இல்லாத காரணத்தை முன்நிட்டு இடையயர்ந்து திருக்கோவில் பிரதேசத்தில் வாழ்கின்றனர்.

இச் சந்தர்ப்பத்தை சிறிலங்கா அரசு பயன்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளது. மதுவா பானைகளை போன்ற இடங்களில், தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்த இடங்களில் அவர்களை விட்டுவிட்டு சிங்களவர்களைக் குடியேற்றியுள்ளது. இதேபோல் பொத்துளில் 4ம் கட்டையிலும் சிங்களக் குடியேற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

அப்பாறை நகரத்திற்கு மிகவும் அருகாமையில் அப்பாறை நகரம் அமைந்துள்ள இடத்தில் சிங்களவரால் அபகரிக்கப் பட்டதற்குப் பிறகு மயமத்தை கண்டித்து

பழந்தமிழ்க் கிராமந்தான் எனது ஏற்காலிக் கல்வையாக அமைந்திருந்தது. இப்பொழுது இதனை அண்டியுள்ள வளத்தாப்பிட்டி, மல்லிகைத்தடி போன்ற தமிழ்க் கிராமங்களிலும் சிங்களவர்கள் குடியேற்றப் பட்டுள்ளனர்.

உல்லை என்பது உல்லாசப் பிரயாணிகளைக் கவர்ந்திருக்கும் தமிழர்களின் உல்லாசபுரி. இப்பொழுது இந்த உல்லாசபுரி சிங்கள மீனவர்கள் கிராமமாக மாறியுள்ளது. அரசு உதவிகளினால் நவீன மீன்பிடி உபகரணங்களைப் பெற்றுள்ள இயமக்கள் நீர்கொழும்பில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்டுள்ளனர். இவர்களுக்கு பாதுகாப்பு, மற்றும் வசதிகளை சிங்கள அரசு ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளது.

சாதாரண உபகரணங்களுடன் மீன்பிடித் தொழிலை மேற்கொண்ட முஸ்லீம் மீனவர்கள் இதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

பொத்தனில் 2ம் குறிச்சியில் அவசியமற்ற முறையில் குடியிருந்த புத்தலிக்கு கள் தமிழீழ மணலீட்புப் போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து அங்கிருந்து வெளியேறியிருந்தனர். இவர்கள் மீண்டும் கொண்டுவரப்பட்டு குடியமர்த்தப் பட்டுள்ளனர்.

அதுமட்டுமல்ல 'கம்உதாவ' எழுச்சிக் கிராமங்களை சிறிலங்காவின் பல இடங்களில் நிறுவி சிங்களவர்களின் வாழ்வை வளம்படுத்தி வந்த இனவாத அரசு தமிழர்களைப் புறக்கணித்தே வந்தது.

தமிழர்கள் அந்நிய நாட்டுமக்கள் என்பதனை ஏற்று அதனை நியாயமெனக் கருதினாலும்-

தற்போது தமிழ் நிலத்தில் சிங்களவர்களை குடியேற்றுவதற்காக எழுச்சிக் கிராமம் அமைப்பதை நியாயமென அனுபதிக்க முடியுமா?

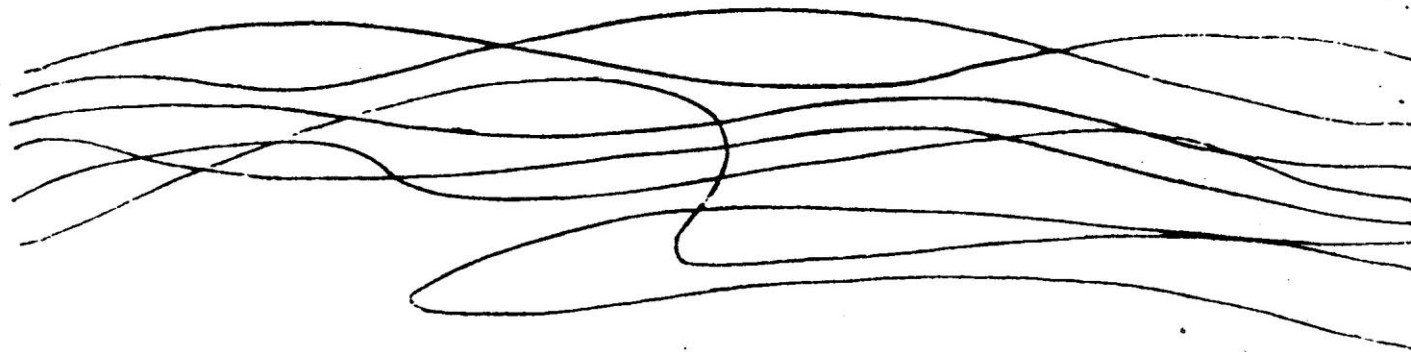
தற்பொழுது மீறாகலை என்னும் இடத்தில் 50க்கும் மேற்பட்ட புதிய வீடுகளைக் கட்டி, புதிய குளங்களை அமைத்து, புதியபாதைகளை ஏற்படுத்தி பாதுகாப்புக்காக இரணுவ முகாம்களை நிறுவி, ஊர்காவல் படை முகாம் அமைத்து சிங்களக் குடியேற்றத்தின் மறைப் பெயராக எழுச்சிக் கிராமம் ஒன்றை உருவாக்கும் இனவாத அரசின் போக்கை எந்த நிதியுள்ள சமுதாயமும் கண்டிக்காமல் இருக்கமுடியுமா?

தமிழ் மக்களுக்கு எந்தவித குறை களுமில்லை. அவர்களைப் புறக்கணிக்க வில்லை. பாலுபாடாக அவர்கள் நடத்தப்படவில்லை. அவர்களும் இந்த-நாட்டின் பிரஜைகளே என்று கூறும் சிறிலங்கா இனவாத அரசின் தமிழர் நிலங்களில் எழுச்சிக் கிராமமும், சிங்களக்குடியமர்த்தும் தமிழர்களைப் புறக்கணிக்க வில்லையா என்பதை நன்றாக உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது.

நன்றி: சுதந்திரக்கடர் 4

உங்களுக்குத் தேவையான,
சகல மருந்துப் பொருட்களுக்கும்
இரட்டைப் பார்மஸி அன் குரோசரி
388, மருத்துவமனை வீதி,
மாநாட்டாணம்.

ഉപകർണ്ണ സമയ കേവലകാലം
നൂറു വേണ്ടി നൂറു വേണ്ടി

കുടുംബം

കേവലകാലം - ഉത്തരം 494

71, കേവലകാലം 298,
കേവലകാലം.